

oruc

GLASILO STARIH BAJT.
— IZDAJATA GA KPŠ
LJUBLJANA IN KPŠ MA-
RIBOR — IZŠLO 10. II.
1979 OB 23. 59 — LETNIK
XIX — CENA: 1999 PAR

MUR. SOBOTA

LJUBLJANA

VRAČANJE ŠOLANIH KADROV

Vloga in pomen delovanja KŠP Ljubljana

Prav je, da se tudi letos ozremo na naloge, ki nas čakajo. V svojem poročilu bi želel osvetliti nekatera bistvena vsebinska vprašanja, ki imajo svoj temelj v resoluciji 10. kongresa ZSMS in so srednjeročnega pomena. Osnovno vprašanje je vsekakor mesto in vsebina delovanja KŠP. Menim, da je pomen pokrajinskih klubov pomemben. V ZSMS še niso popolnoma razčiščena mnenja, kakšna teža naj se temu vprašanju pripiše. Letos smo delo v KŠP zastavili širše kot ponavadi. Širše v tem smislu, da hočemo preseči obstoječe forumsko delovanje, ki se je marsikje udomačilo. Delo smo razdelili med komisije, ki naj bi letos delovale samostojneje. Le tako se namreč lahko spremeni staro pojmovanje večine, da je v klubu vse tako kot pravi predsedstvo. Predsedstvo naj bo koordinator dela in ne »delilec dolžnosti«. Ni potrebno posebej povdarjati, da bo delo tako pestrejše in tudi kvalitetnejše. Vzrok za obstoječe stanje slabe aktivnosti članstva je v zapostavljanju idejnopolitične vzgoje v klubu.

Zato gre največja mera odgovornosti predvsem komunistom, ki jih ni čutili v mladinskih vrstah, kjer bi svoje izkušnje prenašali drugim in se tudi sami kalili v praksi. Dokler bo tako, da bo za komuniste dovolj, če hodi redno na sestanke in še tam ni važno če kaj polemizira, si ne moremo predstavljati neke trdnejše akcije in idejnopolitične enotnosti celotnega članstva. Zato je nujno poostriži odgovornost v vrstah ZK in spremljati delo vsakega člana. Krivda leži tudi v sedanjem šolstvu, ki s svojimi mentorji ne kaže dovolj zanimanja

za mladinske aktivnosti. Ob upoštevanju reka: »Kar se Janeček nauči, to tudi zna!« je tukaj družbena škoda več kot očitna. Bistvene vzroke torej imamo, stanje je jasno, posledice pa še bolj. Menim, da je dobro, če se gremo malo manj političnega pluralizma in več samoupravnega pluralizma. V tej bovli mnenj in interesov pa pridejo do izraza trdnost, argumenti in jasna stališča. To pa je tisto, kar nas mora družiti povsod, kjer delamo in živimo. Zaradi nerazvitosti pa si moramo še posebno prizadevati, ker je v prvi vrsti naša dolžnost, da sami pokazemo željo po napredku, preden pričakujemo pomoč od drugod.

Zato pa moramo graditi celovitega človeka, ki ho ob svoji strokovni podkovani imel občutek za probleme, ki se v družbi porajajo, da se bo znal z njimi spoprijeti in jih na koncu izpeljati. Tu moramo študentje dati svoj prispevek, saj nam je to tudi dolžnost. Ta naloga pa zahteva spremljanje dogodkov doma in vseh področjih. Čim bolj bomo z njimi, seznanjeni, tem učinkoviteje se bomo lahko lotili dela, ko pridemo na delovna mesta v Pomurje. S tem lahko takoj zagotovimo uporabo teorije v praksi. Dokazati moramo predvsem to, da se ne družimo zaradi pijančevanja, ampak da zares hočemo nekaj spremeniti. Za pozitivne spremembe v družbi pa je potrebna velika enotnost in predano delo.

Predsednik KŠP:
Klinar Igor

Poročilo o delu Kluba pomurskih študentov Maribor

Letos je klub študentov Pomurje začel delovati zelo pozno, saj še je ob koncu novembra je bila volilna in programska skupščina. Kot nalogo in opravičilo hkrati lahko omenim, da smo bili študentje precej organizirani v razpravah in pripombah na 10. kongresu ZSMS, ki je bil v Novi Gorici.

Kljub ali pa zaradi tako poznega začetka se nas je na skupščini zbralo zelo veliko. Tako množičen obisk je vsekakor vzpodbuden za delo v novem šolskem letu. Sicer pa je sama skupščina potekala v atmosferi kritike in samokritike.

Tako je dosedanje predsedstvo ocenilo preteklo obdobje kot obdobje precejšnjih uspehov, vendar pa ne takih kot bi si jih želeli. Narejeno je bilo dosti, številne akcije so bile dobro izvedene. Dve pomembni nalogi, aktivirati večje število študentov in doseči boljše povezanost z mladimi srednješolci, mladimi v proizvodnji in kmetijstvu iz pomurske regije, pa sta ostali le delno izpolnjeni. Sicer je bilo nekaj srečanj, predvsem športnih, z dijaki. Vendar je vse to za možnosti mnogo premalo.

Novo izvoljeno predsedstvo je v svojem mandatsnem obdobju pred pomembnimi nalogami. Najpomembnejše je vsekakor v delo kluba vključiti čim več študentov da bi tako dosegli namena obstoja, to je povezati študente iz regije, skleniti smo, da bomo za vsako akcijo v samo delo vključevali vedno nove ljudi. Zaradi tega letos kljub mimo stalnih interesnih skupin, temveč se le-ta formirajo sproti po potrebi, no-silne dejavnosti pa je predsedstvo kluba v povezavi s sekretariatom

aktiva ZK. Sprejeli smo nekatere smernice, ki so nam bile sicer osnova za izdelavo akcijskega programa, po katerih se bomo ravnali pri naši aktivnosti. Tako smatramo, da mora biti naše delo usmerjeno v reševanje osnovnih problemov študentov. Klub mora pomagati pri urejanju študijskih, materialnih in stanovanjskih težav študirajočih. Vsekakor moramo zagotoviti, da bo študent obveščen o vseh pomembnejših dogodkih v regiji in nasprotno, da tudi mladi iz Pomurja zvedo kakšne težave pestijo študente v Mariboru. Problem obojestranskega informiranja bomo lahko rešili le z izdajanjem mesečnega časopisa. Bolj se moramo povezovati z mladimi iz severovzhodne Slovenije (srednješolci, mladi iz proizvodnje in iz kmetijstva, študenti v Ljubljani) in skupno sodelovati na področjih ki interesirajo vse. Vsekakor moramo skupaj z družbenopolitičnimi organizacijami na Univerzi izobraževati študente na idejno političnem področju. Nuditi moramo možnost udejstvovanja v kulturi in športu. Sicer je ta oblika dela bila dosedaj še najbolj razvita vendar pa ji moramo dati nove smernice, da bi tako še uspešneje dosegli njen namen.

To je le nekaj osnovnih misli, ki bi nas naj spremljale ob našem delu. Vsekakor bomo poskušali da bomo zastavljeno delo uspešno opravili.

Klub študentov Pomurja
Maribor
Kuzmič Poldi

KULTURNI CENTER v Murški Soboti

z delovnimi enotami:

POKRAJINSKO IN STUDIJSKO KNJIŽNICO
POKRAJINSKIM MUZEJEM
PAVILJONOM ARH. NOVAKA in
KINOM PARK

posreduje kulturne dobrine s knjižnično, muzejsko, galerijsko in kinematografsko dejavnostjo.

D 58.042

Vsem študentom, ki se boste zbrali na letošnjem brucovanju v Murški Soboti, želimo, da bi se prijetno počutili in da bi vas tudi ta vedra prireditve še bolj povezala z domačo pokrajino in njenimi ljudmi.

Želimo vam veliko uspeha pri študiju in pričakujemo, da se boste po končanem študiju v čim večjem številu vrnili v Pomurje, kjer boste s svojim znanjem in sposobnostmi dali svoj prispevek k razvoju naše nerazvite pokrajine.

Skupščina občine Murška Sobotica in Lendava

Clovek, kje je tvoj logos?!

Logos je lahko razmišljajo-
čemu nerazumljiva in neopri-
jemljiva vrednota, če si jo
predstavljamo kot nekakšen
sistem pojmov v človeški za-
vesti. Ta logos je abstrakten,
torej brezpredmeten. Lahko
ga ovržemo, ne da bi se v
tem svojem početju zavedali
z vsem svojim mišljenjem in
voljo ter pri tem ohranili jas-
no zavest o samem sebi. Ni
zadosti biti predan logosu fi-
lozofije, logos je potrebno iz-
kušati, ga doumljati — po-
meniti, misliti osredotočeno,
odprto in bistveno. Misliti lo-
gos pomeni, prodreti v temelj
mišljenja in ravnati, upravlja-
ti z njim (kot: Mislim, torej
sem.). Kot z gibi svojega telesa,
ki služi našemu, človeš-
kemu namenu in zavedanju
eksistence. Logos ni oblastna
avtoriteta, razumska špekula-
cija temveč avtoriteta življe-
nja. Nobena od strani ni vred-
nost sama po sebi. V vseh
stvarih ji moramo prisluniti.
Biti moramo osebni z njo,
če jo hočemo doznati; mora-
mo ji izkazovati pozornost.

Modrost je splošna in ira-
cionalna, logos pa je hkrati
oseben in splošen ter vse ira-
cionalno racionalizira v silo,
v sposobnost mišljenja; razo-
deva se iz iracionalnega in se
kaže v človeku kot poseblje-
na, osveščena miselna sila. Iz-
hajati iz bistva pomeni misli-
ti logično, vedno iskati bistvo.

Posebljanje logosa je: jaz.
V kolikšni meri človek po-
useblja logos, tolikšen je nje-
gov jaz, toliko je logos iman-
enten. Nesposobnost, razmi-
sliti velik del iracionalnega,
pomeni neposebljen jaz, ab-
strakten in neoseben. Toliko
je človekov jaz nerazvit, do-
puščajoč zgolj meje svojega
logičnega razmišljanja.

O sili mišljenja, iz katere
mislil izhajajo, lahko govori-
mo samo doživljajsko — sub-
jektivno. Misel je notranja
stvarnost. Kadarkoli določa-
mo stvari, moramo izprašati
tudi sebe, ki določamo (stva-
rem) in izpostavljamo lastno
notranjo silo, da jih sploh
doživimo. Po primerjavah in
razporeditvah svojih vtisov iz-
povemo pojem in pomen kon-
kretnega ali abstraktnega
predmeta. Brez te sile mišlje-
nja sploh ne bi vedeli za stva-
ri in življenje, sploh ne bi po-
stali ljudje s čutom zavesti.

Spoznati moramo, da lahko
spoznavamo. Tu je odločilen
subjekt zato objektivna vse-
bina notranjega sveta niha
od človeka do človeka. Če pa
dejstva v notranjosti prever-
jamo z enako natančnostjo in
pozornostjo kot pri dejstvih
zunanega sveta, če dobro po-
znamo in obdelamo sebe in
nasploš človekovo subjektiv-
nost, pridemo v svojih dog-
nanjih do jasne zgradbe zave-
sti. Osebno mišljenje, nazor,
stališče podredimo mišljenju
z zavestjo, kar pomeni, da

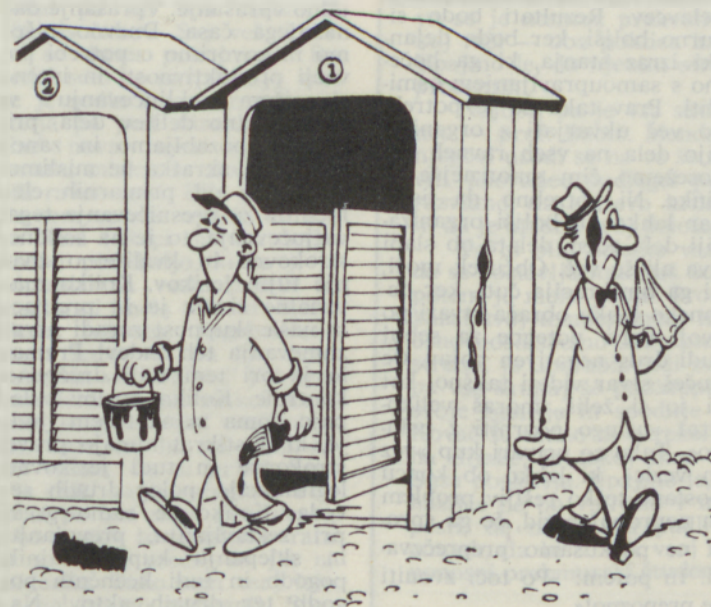
mislimo tudi s tem, kar se
godi v nas samih.

Logos je torej smoter miš-
ljenja v človeku, je dejavna
sila. Ker je dialektičen, je
človek z njim v sebi razklan:
navzven v materialno-v ego,
nižji jaz, navznoter pa v in-
tuitivno spoznanje-v višji jaz
ali jaz. Pogledati v svojo no-
tranjost pomeni, odpreti se
samemu sebi, da se čim bolj
spoznamo. Noben neposredni
čut nas ne sme pognati v de-
janje, ne da bi prej oprede-
lili jasne smotre svojega de-
janja. Zavest namreč ni samo
doživljanje želje in potreb,
temveč po svojih okoliščinah
in sposobnosti delovati za u-
resničitev svojega življenjske-
ga cilja.

Tronutki zavesti so dejan-
sko redki, postati pa morajo
daljši in pogostejši. Spremen-
ljivost je stalnost z jazom. S
takšno stalnostjo človek ne-
nehno potuje skozi spremen-
ljivost in se izpostavlja stvar-
nosti okrog sebe kot tudi do-
godkom v mišljenju in čustvo-
vanju. Tu je človek notranje
realen.

Ta stalnost je vidik — oko
gledanja. Važno je, da ga spo-
znamo in poglobimo. Brezum-
no bi bilo gledati brez kakrš-
negakoli vidika. Gledati z no-
benega vidika pomeni zanika-
ti logos. Človek je zaprt va-
se v svojo individualnost, ni
odprt v svet. Najsrečnejši do-
godek sodobnega človeka je,
doživeti zavest v vsem, v ce-
loti vseh razdrobljenih kosov
sveta in človeka. Ta dogodek
je tudi najtežji.

Človek in logos spremljata
drug drugega. Razkritje notra-
njega sveta lahko osvetlijo
dejstva v človeku, ki jih po-
trjuje le globlja izkušnja zave-
sti. Utelesiti logos v sebi s
spoznanjem pomeni humanost
in zavest ter hkrati večni člo-
vekov smoter in resnico.

Delovne priprave „Bruca“

Leto je naokrog in zopet
smo pred velikim problemom
— pisati BRUC-a. Večina »pi-
sateljev« iz lanskega uredništ-
va je zapustila vrste študent-
ske populacije in smo bili pri-
siljeni sestaviti novo, z idejami
sveže pisarske moštvo. Stari
mački smo sicer ostali, vendar
pa je to premalo za uspeh
našega časopisa. Skoraj dva
tedna smo se mučili z idejami
za pisanje, vendar smo dosti
tega izčrpali že prejšnja leta.
Čas nas je že precej pri-
ganjal, ko so se iznenada po-
javili novih idej polni sotri-
pini.

Zopet je bil sedež uredništ-
va v restavraciji hotela Diana
in kot kaže, je to za ustvar-
janje »Bruca« pravi kraj in
motiv.

Finančnika Slavko in Džou-
ži z velikim olanom prešteta
denar in naročilnice, ki sta jih
»soočala« od radodarnih
soboških obrtnikov in de-
lovnih organizacij. (Iz radgon-
ske občine nismo dobili niti
prebite pare.) Občasno tudi
zaplavata v oblake, saj pri
tako »velikih« številkah na na-
ročnicah vidita še večje.

Naš urednik je tudi letos
strogo resen in misli samo na
uspešnost lista, vmes pa u-
speva pogledovati tudi na ob-
line naše gostje..., ki nam
pomaga pri delu. Tajnica je

mi so tudi osvajalci, ki ji pi-
hajo na dušo in srce, a jih ves
čas hladno odvrča.

Najbolj priden med vsemi
je prav gotovo Jožek, ki je
za delo izredno zavzet. Misli
za pisanje mu kar vrejo iz
glave in jih komaj uspeva
spravljati na papir. Sicer pa
ima veliko stimulacijo v svo-
ji deklici in od časa do časa
v kozarcu Janževca. Vmes o-
pravlja tudi delo »manager-
ja« za muziko, saj mora po-
pravljati slabo opravljeno de-
lo svojih kolegov, ki so že prej
»zajebali« stvar. Na vseh pod-
ročjih gotovo največ dela
Džouži. Vse kaže, da jima je
z Jožekom tudi pri glasbi u-
spelo.

»Vrli« Marjan spravlja na
papir svoje spomine, vendar
mu dela težave rodna prek-
murščina. Tudi teoretik Mi-
ran se je vključil v delo in
vse kaže, da bo svojo teorijo
uspešno spravil v napisane be-
sede. Naša mala Tanja se str-
mo vzpenja proti zvezdam,
saj iz lege le-teh zna določiti
usodo nas vseh.

Od časa do časa se pripe-
lje z vozičkom v naše hrame
pridni »kelnar« Janči, ki nam
pripeleje zdravo dobro dušev-
no hrano, ki nas polni z elan-
om in novimi idejami. Še
sreča, da imamo med seboj

letos nova, vendar se je hitro
vključila v delo uredništva.
Vsi pisci ji pridno narekujejo,
ker pa je sama, ji delo ne gre
dovolj hitro od rok. Med na-

Medicince, ki ob pisanju pazi
na zdravje svojih prijateljev.

Delo, ki smo ga nadaljevali
v soboto, ni bilo opravljeno,
ker je pač pomembnejše gle-
dati smuk moških iz Gar-
misch-Partenkirch, kjer se
ob slabem koncu za spre-
membo lahko nasmejš našim
vrhunskim smučarjem.

Bližajo se nam poslednje
ure. Delo je skoraj končano.
Za nas. Samo Igor, Bojan in
Miran morajo dokončati še
pregled gradiva in skozi cen-
zurno rešeto spustiti vse, kar
je primerno za objavo. To pa
je, da vam bo jasno »skoraj«
vse. Slavko ustvarja še zad-
nje slovnične finese, za tem
pa sledi še zadnje tipkanje.

Nekateri se v tem trenutku
ko to vse nastaja, mastijo s
sobanskim golažem in kru-
hovimi cmoki, da bi zbrali še
zadnje kalorije, ki jih premo-
rejo njihova od dela izmoz-
gana telesa, in tako končali.
Tega pa ne bi mogli, če nam
za tipkanje ne bi priskočila
na pomoč še Cvetka. Džouži
pa potem čisto zares lahko
odnese BRUCA k tehničnemu
uredniku.

Ozadje mladinskega kongresa

Kakor smo vsi lahko spremljali v vseh medijih družbenega informiranja, je bil v oktobru 10. kongres ZSMS. O delu je bilo že veliko napisanega, zato poskusimo to pot napisati še nekaj o ozadju tega kongresa.

Prisotnih je bilo mnogo znanih slovenskih mladincev iz športnega kulturnega pa tudi družabnega življenja. Po končanih plenarnih zasedanjih, pa tudi po končanem delu komisij, smo se ob kozarcu dobrega vina lahko pogovarjali z Bojanom Križajem, Borutom Petričem, Bogdanom Norčičem, Mimo Jaušovec in drugimi športniki. Pripovedovali so nam o načrtih, ki jih imajo v naslednji športni sezoni, o naporih na treningih in raznih pripravah, pa tudi o lepih trenutkih, o spoznanju novih mest in prijateljev.

Sicer pa je bilo za zabavo delegatov nasploh poskrbljeno. Modni sabon iz Velenja je pripravil modno revijo, na kateri so bili prikazani modeli po zadnji modi. Za glasbo je skrbel ansambel Bumerang, pa tudi ansambel iz Puerto Rica s plesalko latinsko-ameriških plesov.

Sicer pa lahko novogoriške mladince nasploh pohvalimo, saj so se precej potrudili z organizacijo. Tako so uprizorili gledališko igro v izvedbi novogoriškega igralnega ansambla, koncert za piano in še nekaj drugih kulturnih prireditvev, kot foto razstavo. Vendar pa so delegate mnogo bolj privlačile ostale zabavne prireditve. Ko je bil ves program že izčrpan, pa tudi bar ni ostal brez obiska, kajti za posteljo je bilo še prežgoda.

Ko pa smo zadnji dan zapuščali slovensko okrašenno Novo Gorico, je vsak delegat odnašal s sabo kup lepih spominov na minule dni. Na kongres pa še danes vsakega spominjajo mnogi novi prijatelji iz vseh koncev Slovenije. Vsi pa si želimo punovno snidenje čez štiri leta na naslednjem kongresu.

delegatka

Ob rob administraciji (tudi birokraciji)

Vsekakor sta administracija in iz nje izhajajoča birokracija stvari, o katerih je potrebno še več kritičnega pisanja, predvsem pa neposredne borbe v sredinah, kjer se pojavljata. Jasno je, da je naraščanje administracije v razvoju samoupravnega socializma protislovje, ki ne gre v sklad z naporji delavskega razreda, da odloča o celotni družbeni reprodukciji. Menim, da je pri nas osnovni problem v nepravilnem nagrajevanju po delu med produktivno in neproduktivno sfero. Čim prej nam je potrebna večja mera odločne akcije, da se tu stvari spremenijo. Drugi problem je zmanjševanje učinkovitosti gospodarjenja, za katero nosijo glavno krivdo vsekakor okoreli administrativni ukrepi. Zakaj enkrat statistično ne obdelamo škode, ki s temi ukrepi nastane? V ustavi smo zapisali da vsak človek ima pravico do solarnja. Mislim, da je to popolnoma v redu. Problem pa je drugje! Ob tem se je sprožilo vrsto administrativnih, komercialnih in drugih šol, ki šolajo mladino za administrativne poklice. Mnenja sem, da se po tej poti prelahko pride do osebnih dohodkov, ki danes obstajajo v teh službah. Dajmo že enkrat te ljudi izobraževati malo širše, bolj humano, da bodo imeli občutek razumevanja za probleme in interese občanov! Katerakoli administratorica mora razumeti bistvo stvari, s katerimi se ukvarja. S tem bo vsekakor zagotovljena boljša samouprava po občinskih skupščinah, samoupravnih interesnih skupnostih, skupnih službah in podobnih pisarnah in pisarnicah. Tu bi rad pošteval tudi objektivne ovire. Hitro in včasih popolnoma nesmiselno spreminjanje in kompliciranje administrativnih predpisov, ki jih prepogostokrat »nekdo« izmišlja, mora »nekdo« tudi izvrševati. Vse preveč hierarhičnih odnosov

je tu še vedno. Ko se ti predpisi zakomplicirajo do take mere, da se že lahko manipulira z občani, lahko že govorimo o birokraciji. Ze klasiki marksizma, posebno pa Lenin, so opozarjali, da je socializmu nevarna njegova lastna birokracija. Tudi mi še nismo izplavali iz te nevarnosti. Morda se mi bo kdo posmehnil. Menim da tisti tega še ni občutil na svoji koži.

Res je, da je v glavnem birokracija obvladana, vendar ob tem ne kaže zaspati. Obstoječe stanje še zdaj ni zadovoljivo, ob naraščanju administracije pa so posledice jasne. Alternativa je le ena in to je dejansko samoupravljanje kot izraz interesov in volje neposrednih proizvajalcev. Nihče nima pravice, da odtujuje odločanje delavcem. Od zgolj verbalnih in posplošenih odnosov birokratizma moramo preiti na konkretno ugotavljanje stanja, vsepovsod, v vseh sredinah, delavske kontrole morajo živeti. Sredstva, ki jih namenimo za pet »pisarjev« več, dajmo raje za izobraževanje delavcev. Rezultati bodo sigurno boljši, ker bodo dejanski izraz stanja, ki ga hočemo s samoupravljanjem osmisliti. Prav tako se je potrebno več ukvarjati z organizacijo dela na vseh ravneh, da dosežemo čim smotrnejše učinke. Ni potrebno, da tisto, kar lahko ob boljši organizaciji dela eden, delata ob slabi dva ali še več. Občutek moči, ki ga birokracija čuti, ker dejansko lahko obrača stvari po svoji volji potegne za seboj tudi drug negativen pojav. Če hočeš stvar videti takšno, kot si jo ti želiš, moraš velikokrat »uslugo povrniti z uslugom«. Tako se ustvari kup »vez in vezic«, ki lahko ob koncu postane težko rešljiv problem in neprobojen zid, če ga sproti ne poskušamo preprečevati. In potem: »Po toči zvoniti je prepozno!«

Znanje tujih jezikov kot pomembna sestavina družbenopolitične in ekonomske tehnične izobrazbe kadrov

Zivimo v svetu, ki postaja prostorsko vse manjši, a tehnično, kulturno in gospodarsko vedno večji in bogatejši. V tem dinamičnem razvoju civilizacije, znanosti, tehnike in gospodarstva je naloga ljudi, da spoznajo druge narode, njih dežele, njih duha, navede, kulturne, znanstvene in tehnične dosežke. Iskati je zanj treba pota, načine in sredstva, da prodremo pregrade, ki še ločijo ljudstva na svetu, da zavlada na našem planetu trajno razumevanje ter mirno sožitje med narodi in državami. Neposredni stiki so potemtakem nujnost današnjega časa in morajo postati resničnost. Usoda človeštva je predvsem odvisna od tega, ali bo odkrit ali pošten dialog med ljudmi in narodi postal resničnost, ali bo on reševal nesoglasja, ne pa bombe in strupeni plini. Takšna je tudi osnova naše odprte in neuvrščene zunanje politike. Zakaj zadostno in kvalitetno znanje tujih jezikov? Koliko laže, hitreje in bolj kvalitetno bi reševali naši ljudje stvari doma in v tujini, koliko bolj samozavestno, neposredno in učinkovito bi nastopali pred tujim partnerjem, koliko več uspeha in koristi bi imeli, če bi bili ne le strokovno podkovani, ampak če bi imeli solidno znanje ali več tujih jezikov. Ali nam ne uide tu pa tam kak donosen posel, ali ga ne bi mogli bolje izpeljati, če bi naši strokovnjaki bolj obvladali jezik tujega partnerja? Ne pričakujemo, da nam bo le-ta postregel s tolmačem. Ali ga bomo vzeli s seboj? Sicer pa vsaka taka transmisija ni kdovekaj učinkovita in prijetna. Zal mnogi podcenjujejo ta kapital in mu zato posvečajo premalo pozornosti pri študiju v praksi. Posledice so razumljive in jasne. Učenje in znanje tujih jezikov je postalo torej kapitalno vprašanje. Vprašanje današnjega časa. Dnevno pišemo in govorimo o potrebi po večji produktivnosti in intenzivnejšem vključevanju v mednarodno delitev dela, pri tem pa pozabljamo in zane-marjamo, skratka ne mislimo na enega od primarnih elementov za uresničevanje tega vključevanja, to je na solidno strokovno in kvalitetno znanje tujih jezikov. Koliko materialne škode je že pretrpela naša skupnost zaradi nerazumevanja teh zadev! Premalo je pri tem tudi družbene kontrole. Koliko poslov sklepajo doma in na tujem ljudje, ki dostikrat nimajo prave strokovne in tudi jezikovne legitimacije, poleg drugih scveda. Koliko se samo greši pri sestavljanju, prevajanju in sklepanju kupoprodajnih pogodb in tudi licenčnih pogodb ter drugih aktov! Na-

vadno se ti in drugi dokumenti v zunanje trgovinskem in podobnem poslovanju najprej sestavljajo v hiši v domačem jeziku, potem se dajo v prevod korespondentu ali posebnemu prevajalcu, če je pri roki. Ta pa pogosto ni vpeljan v pravno, komercialno ali tehnično stroko. Borimo se, da v tujino ne bi odhajali slabi, moralno dvomljivi ljudje. To je prav. Tudi naši dokumenti ne bi smeli zapuščati domačih tal, če so slabi, saj napravijo medvedjo uslugo našim poslovnim prizadevanjem. Vodilno in srednje tehnično osebje pa je glede znanja strokovno tehnične in tudi splošnega jezika precej novo.

Zato se ne redko dogaja, da mora sprejemati tuje tehnične strokovnjake komercialno osebje in služiti za prevajalca. Ali to, kar se je zgodilo pred kratkim v nekem večjem slovenskem podjetju. To je poslalo k priznanemu tujemu partnerju tri tehnične strokovnjake zaradi izmenjave izkušenj. Vrnili so se in za njimi je prišlo pismo tuje firme s prošnjo, naj podjetje drugič pošlje jezikovno bolj podkovane ljudi, da bo možen ploden in sproščen razgovor.

Vprašanje, ki nas gotovo zanima je, katerega jezika se naj učimo in koliko jezikov. No za nas je važen tisti jezik, ki ga organizacije združenega dela in njeni kadri potrebujejo v svojih poslovnih stikih.

Kakšno znanje naj posredujejo visokošolske institucije oziroma kakšno znanje si naj pridobijo študenti, da bo res pomembna sestavina politične in ekonomske izobrazbe kadrov, ki jih potrebuje združeno delo? To je tisto znanje, ki ga človek potrebuje za neposredno delo, za vse vrste stikov, znanje ki mu omogoča, da svobodno komunicira v raznih splošnih in poslovnih situacijah, da rešuje poslovne naloge, da presoja jezikovno znanje v realno situacijo, v realno življenje. Gre torej za aktivno ne pa pasivno znanje.

Iz tega razmišljanja vidimo, da je jezik čudovito, a zelo zamotano sredstvo ustnega in pismenega sporazumevanja, da je ena od pomembnih življenjskih funkcij človeka, da kot tak igra važno vlogo v življenju posameznika in družbe, da z njim rešujemo vrsto nalog v poslovnem življenju. Znanje tujih jezikov je torej resnično kapital, ki se bogato obrestuje, je važno orodje in nadvse pomembna sestavina družbenopolitične, ekonomske in tehnične izobrazbe. To nam nalaga, da ga tako jemljemo, obravnavamo in vrednotimo.

Začetne težave in problemi brucov

Student — bruc (175/70), pošten, skromen, simpatičen itd. iščem stanovanje v Ljubljani ali v bližnji okolici. Resne ponudbe pod šifro: »Se vedno upam«.

Tale oglas so na mojo posebno željo in za pet jurjev honorarja, objavili v rubriki Osamljena srca v našem tedniku Dnevne novice. Kaj pa mi je drugega preostalo?

Pa naj začnem od začetka, »po liniji ravnanja«, kot bi rekel naš Karči.

Še v četrtem letniku pedagoške smeri na zloglasni soboški gimnaziji se nisem odločil, kaj in kje bom študiral. Potem so mi moji »pajdaši«, ki poskušajo študirati v Ljubljani, svetovali, da se jim pridružim.

»V Medexu je od jutra do večera toliko Prekmurcev, da ni ti pomislil ne boš na domotožje«, so me prepričevali. Slišal sem, da šmarnice ne točijo, zato pa imajo vse ostalo od »nula tri« do »števanja«. Pa kaj, glavno da teče! Ker so mi obljubili, da me vzamejo v svoje varstvo in okrilje, ni bilo več ditome:

»Moma, v Lublano mo šou!«

Ker sem dosti študiral ob delu že v srednji šoli, sem se zavedal, da se moram hitro odločiti, kaj bom študiral. Saj je splošno znano, da vsakdo mora pred svojo bazo opravičiti vzroke, zaradi katerih »čeca pejnaze« iz nje. Vedno sem hotel iti za »občinarja«, saj sem prav užival, ko sem opazoval sovaščana Vančija pri delu. Vanči namreč dela na občini v Soboti in ko sem imel kaj časa, sem od Zvezde skočil k njemu na vljudnostni obisk. Mater, koliko hodijo ti ljudje sem in tja! Če bi vsakemu pritrđali »plüg« na »ledevje« in jih spustili k nam na njive...

No, spet so mi pobegnile misli! Izvidi psiho-fizo-anatomskih testov, s katerimi so nas »šopali« od osnovne šole naprej, so preko računalniške obdelave pokazali, da je edina in najboljša šola za »občinare« in zame Višja upravna. Ta namreč ustvarja kader, ki stoddstotno potrjuje splošno mnenje, da se pri nas živi naravnost fantastično tudi z nevestnim opravljanjem delovnih dolžnosti. Vsekakor pa moraš, če hočeš v poklicu hitro skočiti na ustreznih stolček, biti moralno-politično (ali kakor se že pravi) neoporečen. To mi sploh ne dela skrbi, saj sem kljub temu, da sem šele bruc, že pravi fant od fare.

Odločil sem se, da za študijsko potjo zaenkrat še ne bom zaprosil, saj bo stric Ferenc še vsaj dve leti delal v Bruck an der Mur in mi večkrat pošlje določen znesek konvertibilne valute. Tako sem prišel v slovensko metropolo in se

vpisal na VUS. Šele takrat mi je »sijnolo«, da sem pozabil na najvažnejše. Ostal sem brez stanovanja! V študentskih domovih ni bilo več mesta. Prerešetal sem vse male oglase po časopisih, pa sem obupal. Na vsako ponudbo se je prijavilo najmanj dvesto interesentov in čeprav sem si nabavil Plan Ljubljane, sem vsepovsod zamudil. Potem sem se postavil v Medex in spraševal vsakogar, ki je stopil za šank, pa če si je želel le en bežen nula pet s kavo ali pa temeljito »pijanko«. Štirinajst dni mi bilo nobenega rezultata. Spal sem na železniški postaji, nekajkrat pa tudi pri Lujzu, dokler me ni pri njem odkrila njegova »gazdarica«. Sicer sva zelo pazila, vedno sva se pritihotapila šele po polnoči, pa kaj, ko je ravno tisti petek odšlo v »stranko« šele ob pol dveh.

Že sem pričel izgubljati upanje, da bom kdaj prišel do sobe, ko som tisto torkovo jutro spet stopil v Medex k mlademu pankiju. »Ja, seveda, v naši ulici stanuje Rožalija. Včasih oddaja sobe študentom.« Oddrvel sem v Rožno dolino in do kraja zadihani pritisnil na zvonec pri hišni številki 158 A.

Odprla mi je sivolasa gospa šestdesetih let in me takoj povabila v dnevno sobo. Ob vinjaku in cigaretah sva začela pogovor. Seveda mi bo oddala sobo. Imela je samo eno odvečno, je pa lepo opremljena z novim pohištvom in vsem ostalim. Šla sva jo pogledat. Bila je kletna izba, brez oken, velikosti dva krat tri metre. Z niskega stropa je visela gola žarnica, v kotu je bil umivalnik. »Tople vode ni, tudi premog si moraš sam kupiti. Vsak mesec mi boš pa dal še kak dinarček za elektriko in odvoz smeti. Obiski so prepovedani, doma pa moraš biti ob devetih. Plačeval pa mi boš skromnih 100 tisočakov. Saj veš, kakšne so danes pokojnine!« Sedel sem se na posteljo, ona se je sedla zraven mene, postelja pa pod nama. »No ja, čist nova ravno ni!« Tudi omara, mizica in stolček niso bili ravno novi. Bilo je mrzlo. Pa sem vseeno opazil, da tetka Rozi (»Reci mi kar tetka Rozi«) pod haljo, ki se ji je odpirala na vseh koncih in krajih, ni imela ničesar. Samo blede rožnato, nagrbančeno staro kožo. »Si pa kar fejšta poba, da veš! Pa tuč' j'št sem kar fletna, a ne sinko? Čaki mal', se grem sam' mal' olepšat. Zate, hi, hi, hi! Sem pa res vesela, da si pr'šu! Sem b'la tolik' sama, ubožica! Plačeval pa boš sam' devetdeset, a bo prau?« in je zaprla vrata za sabo. Še sreča, da jih ni zaklenila. Tako sem vsaj lahko na brzino pobegnil. Srce mi je bilo bolj kot pa med

tekem iz Medexa. Krava stara, potrebna!

Ostanem pa vseeno rajši pri svoji Micki in ji tu pa

tam napišem kakšno razglednico iz železniške!

Ali pa mi bo kdo odgovoril na oglas? Mogoče pa bo kakšna mlajša!?

VRTIMO GIMNAZIJSKI GLOBUS

(Veritas express — 28. jan. 1979)

Na soboški gimnaziji je letos mnogo dima in še več ognja. Prof. Kúhar bi dejal, da se je začel drugi polčas križarskih vojn. Profesorji so postali prva rezerva pticam selivkam, čeprav se za zdaj še mobenem ni preselil v Dahomej.

Že v začetku leta se je razvedelo, da naše ljube dijačke zapušča vodja mafije — spoštovani Rudi. Odšel je na delovno mesto, ki mu omogoča nadaljnji razvoj osebnosti, medtem ko so materialna sredstva sekundarnega, oziroma popolnoma brezpomembna zadeva.

Ta udarec, ki je v dno duše prizadel njegove disciplinirane slušatelje, bi se še nekako dalo ublažiti, toda smola kar ni hotela zapustiti mafijašev in njihovih podrejenih. Nenadoma je kot strela z jasnega udarila vest, da se za celo leto dni poslavlja vodilni fizik 20. stoletja — prof. Kenman. Sprva sicer še nihče še ni verjel tem čenčam. Toda, ko se je čez nekaj dni pojavil v šoli z obrito glavo in čudno majavo hojo, je bilo jasno: Milančku so štete ure!

Toda to še ni bilo vse. Križarji so najbolj kruto in neusmiljeno posegli med jezikoslovce. Najprej so najeli brezvestnega šoferja, ki je poskušal onesposobiti trdoživo prof. Senico. Toda ta je vzdržala tudi ta napad in se vrh tega sklenila še maščevati. Tako bo v drugem polletju ubogi Šimek, ki je že iz samega veselja, da lahko poučuje na taki šoli, kot je gimnazija, odprl lastni disco) in vzbudil morilske težnje med dijaki po novoletnem plesu), moral spet naprej — s trebuhom za kruhom.

Višja sila je pripomogla k temu, da v II. polletju ni več pričakovati prof. Vadnalove. Vsa samozavestna drža in vihrava hoja po hodnikih med odmori ji ni pomagala. Prej ko slej bo morala obiskati soboško bolnico (ginekološki oddelek) in se tam samoupravno sporazumeti s tovariši zdravniki o produktu njenega srečnega zakona.

Tretje področje, kamor so križarji vtaknili svoje prste, je zemljepis. Vse skupaj je sicer še nepotrjeno, toda vse kaže, da v naslednjem šolskem letu ne bo več priznane strokovnjakinje s tega področja. Prof. Pojbičeva se je namreč prekvalificirala in postala obrtnica. Ni kaj reči — oba poklica imata mnogo sorodnih lastnosti! Upajmo le, da njenim strankam ne bo treba plačevati v procentih!

Najbolj pa je vse skupaj prizadel Poslednji mohikanec — prof. Babič. Monda je kar sam podal ostavko. O njegovi usodi se ne ve še ničesar, gotovo pa je, da je naš vrli telovadec podlegel pritisku večine. Iz tega je tudi razvidno, da se levo krilo ravnateljice konjenice krepi in da je utrdilo svoj položaj na vzhodni fronti.

To bi bilo nekako vse. Če k temu pristavimo še to, da se poslavlja tudi naš Susa — letos menda šele prvič — potem je mera polna. Profesor Kovač je namreč spet izkazal svoj temperament in pognal strah v kosti nekemu osnovnošolskemu subjektu. Da vse ne bi ostalo samo pri strahu, je uporabil tudi svoj sočen besedni zaklad, da bi pa vse skupaj še podkrepil, pa je blagovolil uporabiti še svoje zgornje in spodnje ude. Dodajmo še, da se prof. Kovač še vedno ni odrekel svojim terorističnim napadom na dijake, in takoj nam je jasno, kaj je vzrok, da se Susa poslavlja. Upajmo le, da vse to na naše pridne gimnazijce ne bo vplivalo v negativnem smislu. Držimo jim pesti, da ne bi vsi padli že na sprejemnem na faks, ampak, da bi se jih vsaj nekaj kvalificiralo in ohranilo ponosni prekmurski študentski rod.

Na zdravje na faksi!

IZKORIŠČANJE PADCEV PRED LASTNO USODO

»Padec pred lastno usodo« — če si odvisen od drugega, pa ta to vidi in poskuša izkoristiti«.

Ni potrebno posebej poudarjati, kje so ti padci najpogostejši. Ja, v zdravstvu vendar! Kot pisec hočem to stvar analizirati iz čimveč vidikov. Predpostavljam, da se ti padci izkoriščajo. Ne bom se spuščal v konkretne primere, ker se vsak lahko v splošnem najde (če se bo le hotel, to pa je drugi problem). Zdravniki — pardon, po novem so spet doktorji, ker drugače jih ljudje baje več ne bi hoteli poznati, še največ pa je specialistov — so res mali bogovi, kajne? Kdo pa jih je na ta prestol postavil? Ja, mi vendar! Ko pa se tako radi vrtimo okrog njih, češ: gospod doktor gor in dol. Oni pa so radi v središču pozornosti, saj tako ali tako opravljajo daleč najodgovornejšo službo.

Ta odgovornost ne presega odgovornosti do sebe! Sicer pa: »Errare humanum est.« To lahko reče tudi kolega — zdravnik, veš, kaj pa če se meni jutri zgodi enako? In obramba je zagotovljena.

Pa tudi manjka zdravnikov, več zdravnikov kot specialistov. Vsak, ki študira, mora imeti štipendijo, pa če mu je potrebna ali ne, ker bo drugače manj vreden. Res, če danes študiraš medicino, še nekaj veljaš! In to v času, ko ljudje imajo samo sebe radi, ko se preveč ukvarjajo edino s seboj. Če pa so potrebe večje kot zmožnosti, potem imajo ponavadi prednost tisti, ki imajo kakega znanca, ali v skrajnem primeru — debelejšo denarnico. Pa gospodje doktorji niso nikdar dovolj dobro plačani, pa se več ukvarjajo z »nagrajevanjem po prestižu« kot pa s kvaliteto storitev in dela.

Pa vsi bi radi dežurali, ker so dežurstva dobro plačana, (pravilnik se itak naredi), za turnuse jim ni dosti mar. Pa so direktorji in predstojniki oddelkov hkrati, pa so tudi nagrajevani za izobrazbo, pa tam za izobrazbo, za specializacijo, za vodilno delovno mesto... Da ne bo kateri preveč užaljen!

To je kritika, ki bi morala biti njih samokritika. Nameoma sem kritiziral enostransko, predvsem pa obstoječe stanje, ker sem hotel prikazati njihov način pristopa k razreševanju družbenega problema. Spet ne izključujem izjem! Upam, da se s tem vsaj nekateri strinjajo (— večina je tihih pristašev), ki jih ni slišati takrat, ko je to potrebno.

V zdravstvu je veliko problemov, ki jih pa žal izvajalci ne vidijo (ali nočejo videti). Porabniki se bojijo izraziti svoje mnenje — glasovi, ki hočejo kaj spremeniti, so redki. Mislim, da se poklic zdravnika precej dehumanizira in postaja preveč »obrtna storitev«. Nujno se je vračati k

človeku, če smo zavili od nje ga. Boljše preventivno zdravljenje, gostejše mreže splošnega zdravstva, skratka več se je potrebno posvetiti človeku kot človeku — humanemu bitju kot pa kuravitno zdraviti bolezen, človek pa ostane ob strani. Vsi bi danes radi delali na klinikah, vsi bi radi bili specialisti. Humanisti in široke razgledanosti najdemo le še pri starejših zdravnikih. Menim, da tudi obstoječi šolski sistem v medicini ni pravilno zastavljen. Izobražuje se namreč akademsko, za laboratorij, za stroje, ne pa za stik s pravcatim, živim človekom. Tu je vzrok, da mi več topline, da ni več razumevanja, da je vse razosebljeno, da je vrednost le še blago. Na delovne vrednote smo pozabili, kajne! K vragu blišč, av-

tomobili, vikendi! Človek, posveti se človeku, spoznaj ga v globino, poskušaj ga razumeti, postajaj subjekt, da boš lahko objektivni. Postavi življenje na realna izhodišča!

To velja v splošnem za vse, vendar se v medicini najbolj negativno odraža. Ko bodo na življenje začeli gledati kompleksno — bolj razumevajoče, z več soli v glavi, ne bo več primerov, ko zdravnik — specialist na razpravi o stopnji finansiranja zdravstva pravi: »Če boste manj plačali, bomo manj zdravili!«. Njega kaj malo briga, kakšno je stanje v gospodarstvu, kakšne so razmere, kjer prav tako potrebujejo denar; on lahko izsiljuje, ker zastopa zdravstvo. Ni pa se vprašal, če lahko zmanjšajo stroške zdravstvenih storitev, da zdravnik ne

more biti obenem nekje na simpoziju in hkrati dežuren. Ko bomo vsi skupaj začeli stvari obravnavati objektivno, ko bomo videli eni druge v težavah, ko bomo do sebe tako kritični kot smo do drugih, bo lepše vsepovsod.

Mislim, da to ni nič hudega in da tvariš zdravniki in medicinsko osebje ne bo jezno. Malo kritike mora biti, posebno če ni samokritike, stvari pa niso v redu. Dobro bi bilo, da bi iz tega sestavka potegnili vsaj nekaj pametnega. To je navsezadnje tudi njegov namen.

Avtorske pravice so pridržane, sestavek je izključno subjektivne narave, koliko je objektivni, pa naj ocenijo bralci.

Dr. Mr. Sc. NONSENS

ŠPANCER PO SOBOTI

Lej poga dnejava po noutvon leti san sedo v eton našon zakajenon dijaninon bufeti. Ze po staroj navadi z gimnazije san kelnarci skrijčo, naj mi prinese eden mali špricer. Samo ka kelnarca nej mejla nej vole nej moči, ka bi naganjala mojega mačka, zatou san stoupo k šanki pa si naroučo enoga velkoga. Eno parkrat san si gutno, pa me je v želouci se zaškrnolo. Pa nej od vijna liki od cuj zmejšane vode.

»Enoga ešče njemi dajte!« se čuje glas z drüjgoga kraja šanka. Poglejdnen ta, pa vijdin staroga pajdaša z gimnazije, pred njim pa nika drüjgo kak špricer.

»Dugo san te že glejdo«, mi pravi, skouz te, ne ven če lanski ali letošnji den, prepozno pa san te kumaj, da si naroučo špricer.«

Včasi sva doubila inspiracijo za dobro turnejo in se napoutila proti Šopingi.

»Ka pa tou za noutvoga bloka zijdajo tan pri štreki, pa

še brez ouken?«, me pijta pred dverami Šopinga.

»Norc nouri! Ne vejš, ka v Soboti nesmimo zijdati visikih iz, ka more meti panonsko fazouno. Ka bi pa nikaj visikoga seeno meli so pa te siloš tan postavili.«

»Viš, viš, čedno brodiš. Si velki varaši majo nikaj visikoga, zakoj ne bi ešče mi kaj takšnoga gor spouvali.«

»Tou si pa dobro pravo, samo tu bi ešče mogli gor postaviti eno vrtejšno restavracijo, ka bi lejko ob špriceri vido cejli varaš.« »Vej tou v načrtaj gvüšno ge. Samo da so »prejgnji« s tej višijne doj poglednoli, so vidli, ka so bolnico pa klavnico dali vküper postaviti. Tou pa boukše, ka fsi ne vijdijo.«

Po ton guči, sva gor prišla, ka je Šoping doj zaprejtí, zatou sva se sela v moj auto, pa sva se napoutila prouti Rakičani.

Pelava se pomali, glejdava na tou ledeno, nej posijpano

cesto, naidnouk pa se moj pajdas zdere.

»Pazi, štanga!«

»Kakšna? pa zavren.«

»Ka si tij na semafore račouno?«

»Ej, vraga! Vej znan, ka ešče en čas nedo svejtíli.«

V prvog oštariji si spigeva par špricerov, pa obrneva nazaj prouti Soboti. Te se pripelava do večno zaprejtí železniških ramp, zatou zavineva doj po »Industrijskoj«.

»Ti, najboukše de, ka me domou pelaš.«

Pelava se doj po Grajskoj, prouti kanali.

»Kama pa vrugi se na otroško igrišče pelaš, vej pa deco povoziš.«

»Vidi se ti, ka si že dugo doma nej biu, ka niti tou ne vejš, ka so eti nouvo cesto napravili.«

»Ge se pa te zdaj deca špilajo?«

»Ešče dale tu. Vej pa mamu tu pouleg zdravstveni dom, pa ga lejko hitro notrik odnesejo.«

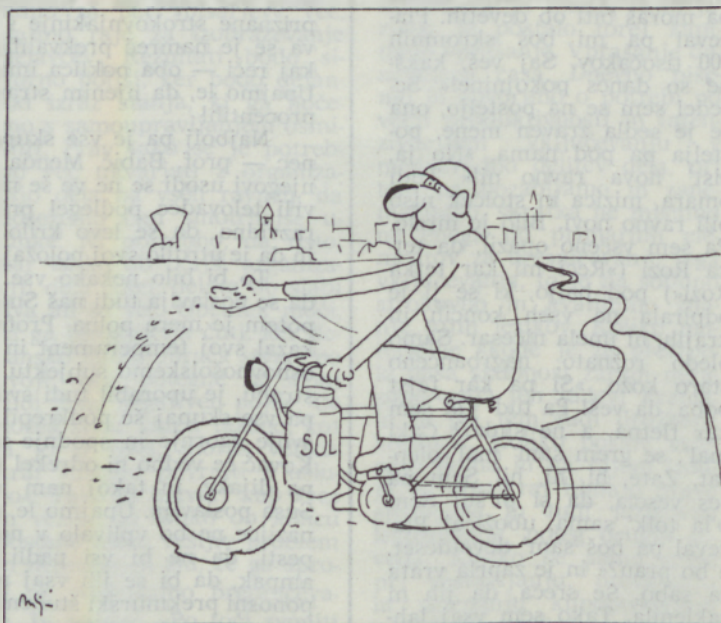
Pelava se dale, spotoma pa se staviva šče v kinu pri šanki. Kak se to spodobi sva poglednola šče tuj spored filmof.

»Viden, ka se je kino tuj vklopo v sistem SLO«, mi pravi pajdaš.

»Kak pa tou znaš?« ga poglednen.

»Ja, vej pa vijdiš plakate Bruce Lee veliki maščevalec, Dvoboj kod O. K. Korala, Zeleni obad zopet napada... Pr tej filmaj se pa drüjgo nemeš načite kak strejlati, biti se, pa tak dale.«

Biu je že zagen čas, ka san te pajdaša otpelo domou vače bi biu srmak preveč razočarani nad tou našof »novof« Sobotof, san san se pa otpelo nazaj v Dijanin bufot, ka pri špriceri pozaben na se »velegradnje« v tun staron lete.

HITRA IN UČINKOVITA AKCIJA KOMUNALCEV

Teško je biti bruc

Kak je že mavada več lejt, si bruci na veliko iščejo stanovanja. Isko san ga tuj ges, nikaj mejsecov pred začetkom toga višjšega šolanja. To že te »STARE BAJTE« znajo kak je, da bruc prijde v Lublano, pa nan te pri iskanji novoga bunkera pomagajo. Tak san se tudi ges odpravo v te naš Lajbnic, ka si poiščen bunker.

Prle kak san šou, san se stavo tuj v našoj Dijani. Da san šču stopiti na autobus, se ena »BAJTA« dere za menof: »Karči, ka že maš stanovanje?« Obrnen se, pa poglednen. Što drujgi, kak Vilmuš. »Neman«, njemi čemerno poven, pa ščen iti gor. »Ge znan za eno ka se mi je cimer odselo pa san osto san«, pravi Vilmuš. Včas san skočo doj pa njemi predlago, ka ideva k Zvezdi na »ŠTEVANA«, pa si tan fiksno zgučijva. Namesto v Lublano san tak odišo z Vilmušom k Zvezdi. Naroučiva števana, pa začne un meni: »Stanovanje vredi, maš veliko sobo, postelo, omar, sto, nočno omarico, pa ešče stolec poulek stola. Stara vredi ka sakša druga«, pa ešče dosta zanimivij stvari. Povedo mi je tuj, ka mi un pri staroj se zrikta, pa še za cejno sva si zgučala, štera je nej bijla niti tak mala. (Okouli 1300 v našij novij pejnezaj.) Veseli, ka mi je nej trbelo iti v Lublano san se prouti pounouči prizijbo domou.

Mijnolo je ešče nikaj kednof, pa san mogo iti v tou bejlo Lublano. Kelko telko hitro san najšo svojo novo ūto. Pozvonin s culari pred dverami, pa čakani. Vö prijde ena stara ženska, našminkana od glave do noug, me gleda, ges pa njou nazaj. Tak svase nikaj časa gledala, te pa san se že mogo predstaviti. »Ge san Karči s Sobote!« »Je vse urejeno«, mi povej po Lublansko, ka san jo kumaj kaj zrazmo. Pozove me notri v kijnjo, pa mi začne razlagati ka lejko delan, pa ka nej. Tak bres rejči san jo poslušjo skoro dvej punivi vöri, te pa san li grato malo močnejši, pa san jo pijto: »Ge je zdaj ta moja soba?« Pela me gor po stubaj, pa mi visiko zgoraj odpre ene dveri. Zaglednen veliko sobo s postelof, pa tak dale. Ešče ena velka slika je visejla na stejni, ka mi niti Vilmoš nika nej pravo od nje.

Tak san se ge te tu zdaj spozno, problemi pa so se mi začali kumaj zdaj.

Stara bi rada, ka bi njoj ge kaj napravo. Vilmuš mi je že prle pravo, kaj naj nika ne delan, ka da te skous nad menof visejla. Ge san si pa mislo: »Malo mi nede škoudilo.« Te MALO, pa je preraso v DOSTA. »Karček, bi mi pokosili travo, prekopalji vrt, pobrali slive in jabolka, ker sem lansko leto padla z lestve in si zlomila nogo, ter potem dva

meseca imela nogo v mavcu«. Tak san kosiu travo, kopo ogradek, brau slive pa džabotka, pa ešče grujške, te pa mi je enoga sunónoga dnejava bilou že sega zadosta. Premišlavo san, ka naj napravim, ka mi več nede tou trbelo delati, pa san si tuj dobro zmislo.

Inouk, da san njoj kosiu tou vrajžo travo, san na srdini dvorišča doj vrezu eden rej-san lejpi cvetouči grm. Stara nej pravla niti rejči, samo trave mi je več nej trbelo kositi. Začala mi je pomale sitnari-ti, me nadzorovati, da pridjen, da odijden. Vglavnou je se ščela znati.

Drujgi pa san sedo spodi na kloupi, pa se sunčo. Stara, pa ešče nikša sta iz garaže tijskali auto, auto pa nej šču nikan iti. Te me pa stara pozove, pa mi obrazlaga ka auto nešče z mesta. Eden čas jo gledan, pa se čednin, pokleknen na zic od autoja, malo genen menjalnik, pa starima poven naj zdaj probata. Rej-san njeve dvej porijneta auto, auto se je pa geno zmesta. »Joj, kaj ste pa naredili, da sedaj gre?« Poškrablen se po glavi pa pravin: »Ja gospa, na zic san se poklekno.« Stara je tou skapčala ešče komaj na drujgi den, da je bilou že se kesno.

Prišo je tuj konec mejseca, koj mi je zaračunala ešče 300.— pejnec za elektriko, furt je pa kmnjafkala KAK JE SE DRAGO, ka cejne idejo gor, kelko košta tou, kelko ovo. Vö je spadnolo, kak da ge nika ne ven kelko kaj košta. Žmetno san njoj plačo tej velke pejnecze, pa si poskrma začno iskati nouvo stanovanje. Stara je o ton nika nej znala. Mijno je mejsec, dva ge pa san še izda nej najšo nouve barake.

Idnouk, da san prišo od douma s punimi kuframi in san šou pomali prouti stanovanji me je nika ščepnolo v žaloudec, pa san se obrno in odneso kufre k ednomi pajdaši. Odloučo san se, ka več k staroj nejden. Tan san meu ešče nikšne stvari štere je trbelo zdaj spraviti od nje. Tou je bil velki problem ka san meu svojo nouvo barako zdaj na ceste.

Prvo nouč san prespo na železniškoj postaji. Z veseldžon san se vzgojno spravou šoulo naberat nouvo znanje. Te san se neka dni šverco tuj pri pajdašaj, abonejrani pa san biu tuj v našoj prekmurskoj oštarije imenovanoj ONA — ON ali Ambasada ali pa Medex, kak pač ščete. Tou se je vleklo kakši kednen, dva. Te san se pa li inouk ojunačo, pa san šou k staroj po ove stvarij. Pozvonim kak prvič, pa zaglednen njou. Zraven njoj poven, ka mo se odselo, ka mi je 1600.— pejnecz preveč za eden mejsec plačati. Stara mi pa včas začne: »Plačati morate še 700.— din v našem denarju (ni bilo potrebno de-

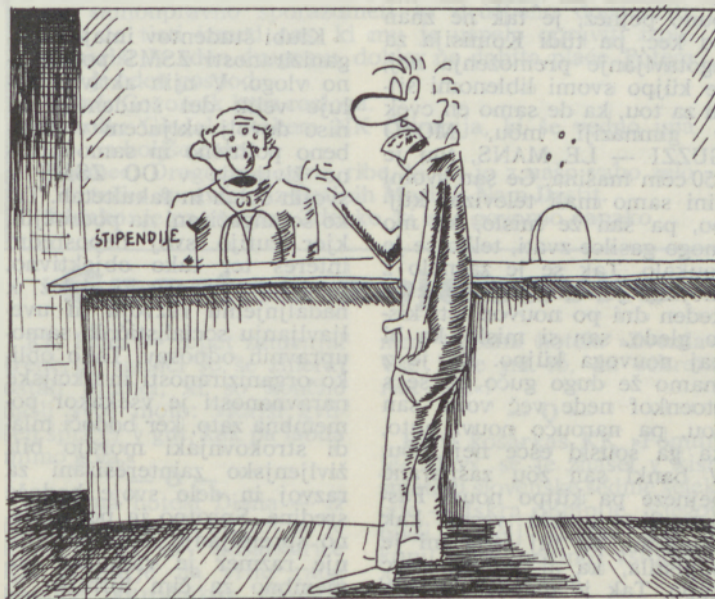
viz), ker mi miste dva tedna prej odpovedali stanovanja.« Te san jo pa glejdo en čas v noge pa pa v glavou, pa pa v noge... Tou se je pa tak ponavljalo eno pet minut, te san njoj pa pravo: »Ja gospa, ste pa res dobrosrčni, kako bom pa jaz živel še cel mesec, SAJ VESTE, KAKO JE VSE DRAGO.«

Povedo san njoj, ka tou ne plačan, pa lejko una dela ka šče. Te mi je pa zaračunala ešče elektriko za trij dnij 100.— novij pejnezof, ka je prej una kúrila zdaj da me je nej bilou, ka je mijslila, ka ge prijden. V bunkere je pa bilou tak mrzlo, ka da san si stvari notre pakero san si ešče jakno gor oblejko. Plačate san mogo tuj telefon, šteroga san nico samo inouk (pa tou te, da je bijla stara na mordže), vači san ga pa samo od daleč lejko glejdo.

Ka san njoj nej šču plačate 200.— novij pejnez, je pravla, ka de me toužela. Lipou san se njoj nasmejo pa pravo: »Samo vi toužite, znate pa tuj, ka san nej biu privas prijavlene, pa bi mogo biti. Si pejnecze so šli van v žep, zdaj pa ščete ešče te.«

Te je začala stara stunjate, ka bi se mogo san prijavete, pa ka una nika nema s ten, pa ka je Vilmuš prijavlene, ka je un se san uredou, pa ešče puno je bilou njenij drobnarij. Dale san je več nej poslušjo, samo san se zdigno in odišo. Za menof se je še drla: »Saj sem vas tako hotela na spomlad vreči iz sobe. Imam rajši uslužbenec, ki prihajajo zvečer le spat, ne pa tako kot vi študentje, ki samo študirate, letate v šolo in nazaj in mi mažete stanovanje.«

Zato bodoči bruci PREMI-SLITE!

Študenti, ki dobivate majhno štipendijo storite, kot tale na slik, (pojedel je nakaznico)

PRVA BASEN

Nastopajo: zajček, lisica, vlak, morala.

Nekoč je živel zajček, ki je imel na ušesu črn madež v obliki trikotnika. Zajčoka je bilo sram in je šel k lisici po nasvet, kako se ga naj znebi.

ZAJCEK: Lisica, reši me te more!

LISICA: »Pojdi in položi uho na tir in ko bo prišel vlak, ti bo odrezal uho. Tako se boš znebil trikotnika.«

VLAK: »Čika-fuka! Čika-fuka! Uuuuuu!« (Zajčku odreže glavo).

MORALA: »Zaradi črnega trikotnika se ne izplača izgubljati glave!«

DRUGA BASEN

Nastopajo: Marjetica (rožica), potoček I, potoček II, morala.

Marjetica: (žejna šiba po puščavi in pride do potočka I) »Potoček, potoček, vode mi daj, da odžejam se zdaj!«

Potoček I: »Dam ti vodo, če mi daš prelep bel list.«

Marjetica: »Ne dam!« (Gre naprej in pride do potočka II) »Potoček, potoček, vode mi daj, da odžejam se zdaj!«

Potoček II: »Dam ti vodo, če mi daš lep prelep bel list!«

Marjetica: »Ne dam!« (ovene in umre).

Morala: Daš ne daš — oveneš.

Sobočki Neodvisni Odbor Bogatašof

Zadnjič san šou za nouvo leto mijmo sousidove iže pa vido, ka majo čijsto nouvi auto. Glejdan sousida kak ga oglidava, od lejve prouti desni, pa odpoda, pa spoj od sej strani. Fčasi se je med ten ogledavanjon za glavou pa za jetra zgrabu. Tou se mi je malo čudno zdelo, pa san coj stoupo.

Kak je kaj sousid, srečno nouvo leto, pa tak dale, zakoj se tak za jetra pa za glavou držite? Ka ste betežni od praznikov ali pa je ka rejsan betežnoga na vaših bogih jetraj?

Pusti, pusti pravi sousid, nej je krivo nej nouvo leto nej betek. Sobota, ta prekleta zajebana Sobota je kriva.

Ka za vraga van pa vtej lübi lejpi dobri čisti Soboti ne paše?

Sobočani, Sobočani, pravi, pa težko fūdne. Čakan, ka de pravo.

Pa začne: Lani se je začnol. Sousid eti prek, ka ma puno pejnez, je tak ne znan od kec, pa tudi Komisija za ugotavljanje premoženja nej, je küjpo svomi liblenomi sijni za tou, ka de samo en cvek v gimnaziji möu, MOTO GUZZI — LE MANS, tou je 850 com mašina. Ge san svomi sini samo mali televizor küjpo, pa san že mislo, ka mo mogo gasilce zvati, telko se je joukalo. Tak se je začnol z mojimi jetrami. Ka je ešče keden dni po nouvon leti kislou gledo, san si mislo, ka bi kaj nouvoga küjpo. Ka je z mamu že dugo gučo ka se s štoenkof nede več vozu, san šou, pa naroučo nouvi auto, ka ga sousid ešče nej möu. V banki san zou zašparane pejneze pa küjpo nouvi Passat. Sin je biu vesel kak zmejšani, pa tuj žena mi je odpistila, ka ji nejsan nerc küpo. Tak je mejsec dni biu mir. Pa je prišla zijma. Sousidov je resjan samo en cvek doubu, pa je za održano rejč šou smučat v Innsbrück. Zlati očka pa mamica sta njemi küjpila čista super nouvo o-premo, nika našoga, ka ne bi što mislo, ka nan v socializmi slabo ide. Mamica in očka sta pila s kapitalisti, sinko pa je naganjao mlade avstrijke. Pri sousidovih je strašno fajn bilou, primas pa ranč zavolo toga nej.

Pa je bilo doma kak na sestanki o delitvi plače. Ka san mogo, šou san v Kompas, pa naroučo tri karte za kanarske otoke, (6 milijonov). Tak smo šli na otoke, pa se fajn meli. Meni je pa nej ranč fajn bilo, ka so me jetra bolela. Nej fejest, ali tak, ka san se nej mogo več smijati, ka bi me nej jetra bolele. Zdjaj je primas cejle tri mejsece bilou vesejlo kak pri delitvi štirinajste plače. Na kunci šou-že je sousidov skouz prišo, pa je lejko za dva mejseca po Evropi šou (dva milijončka). Pała bougi, san si mislo, pa Jezusi Kristusi pa svetoj Mariji, ka je naš v brigado šou, ge nika ne košta. Mislo san

si, ka de mer. Figo je bilou. Zdjaj je žena začnola. Ideva v Španijo, Španijo, Španijo. Pa san šou v banko pa se že drüjgič zaduožo. Šla sva na počitnice v Espagnoo, pa še fše zraven ka ide. Pali je bio mir. Že san si mislo, ka do nouvoga leta nede nika več. Aja, v Španiji me je glava začnola boleti, pa španski doktori nejsu pogrüntali, ka mi je. Oktoubra je sousid küjpo super nouvi moderni in ešče ekstra hit Volvo. Menej telko ka nej kap trufila. Fčasi san se obrno pa v banki na ženo treči kredit spiso. V treče ide rado, pravijo, pa je tuj šlo. Auto san doubu kak namaza-

ni, pa tuj meni so jetra kak namazana odpovidavala. Tak smo se trij mesece sak s svojim auton vozili. Prišlo je nouvo leto, tiste tri milijončke san še skup zgrabu, ka san ženi nerc, sijni pa nouvi gramofon küjpo. Te se je začnol. Nouvi auto je ešče sigdar v garaži biu, ka je že fejest praf prišo. Sin je po veselici VW spotro, žena pa v drüjgi garaži stouenko potrla. Sousid je za nouvo leto za rekreacijo in manjši trebušček küjpo vikend pa ešče gorice zraven. Zdjaj premisslavljen, če bi se odselo kama inan. Mogouče v Lublano, pa se bojim, ka de ešče üjše. Kak čujen, tan že

kunje za rojstni den davlejo. Tak san zdaj volvo oudo, kređite pa do mi odpovedali zavolo neprisebnosti. Tou zatou, ka doktori nejsu kak pravijo nikšoga betega najšli ka je vse na psihološki osnovi. Poslali so me v Hrastovec, pa ne ven, če do mi tan znali povedati, ka ges pa sousid z istof plačof mava, eden betežna jetra, eden pa vesejlo življenje?

P. S.: V šestih bankaj ma fsaki po tri milijone. Tü mi nejsu znali povedati.

Hrastovec, 29. 2. 1979

SODELOVANJE KLUBOV ŠTUDENTOV Z MATIČNIMI OBČINAMI

Klubi študentov imajo v organiziranosti ZSMS pomembno vlogo. V njih aktivno deluje velik del študentov, ki niso dovolj vključeni v družbeno politično in samoupravno življenje in OO ZSMS v svojih šolah in fakultetah. Tako so angažirani na področjih, kjer čutijo svoj neposredni interes ter tako objektivno, zavestno prispevajo delež k nadaljnjemu razvoju in uveljavljanju socialističnih samoupravnih odnosov. Tako oblika organiziranosti in akcijske naravnosti je vsekakor pomembna zato, ker bodoči mladi strokovnjaki morajo biti življenjsko zainteresirani za razvoj in delo svoje bodoče sredine. Sprotno in poglobljeno spremljanje, ter analiziranje razmer je vsekakor pomembno za čim hitrejšo in lažjo vključitev v novo delovno okolje. Zdjaj, ko so klubi direktno povezani z OK ZSMS v matičnih občinah bo tudi lažja koordinacija dela med klubom in občino. Dobro bi bilo, če bi se klubi povezali na medobčinski ravni, to je regijsko, saj bi s tem pridobili na akcijski enotnosti in masovnosti, hkrati pa bi olajšali problem financiranja, ki je bil do sedaj neurejen. Tako bi lahko z manjšimi sredstvi izvedli več akcij. Največji problem klubov so vsekakor ustrezni prostori, kjer bi se lahko večkrat sestajali. Gostilna vsekakor ni ustrezen prostor, hkrati pa je povezana s finančnimi izdatki. To je bilo nekaj organizacijskih in materialnih problemov klubov, ki pa niso najvažnejši. Pomembnejša je vsebina delovanja, ki je akcijska in idejno politična enotnost. Do sedaj je bilo opaziti to, da so se klubi posvečali izključno akcijam, da pa je bilo idejno politično delo zastavljeno. Krivda za to leži predvsem na aktivih ZK v klubih, ki se niso dovolj vključili v delo klubov. Ta ločenost je slabo

vplivala na delo obeh. Skratka, mladi komunisti niso bili prisotni tam, kjer je njihovo mesto. Zato je to bistvena komponenta boljšega dela klubov v bodoče. Klub mora pomeniti mladini tisto mesto, kjer pokažejo vse svoje kvalitete, saj je njegovo delovno področje široko in si vsak lahko najde komisijo, v kateri bi delal. Menimo, da so komisije najboljša oblika aktivnosti. S tem je omogočena tudi konkretna povezava z domačimi občinami. Komisije pa morajo med seboj tudi sodelovati in se v enotnih akcijah tudi povezovati. Konkretne akcije naj bi potekale predvsem v povezavi s srednješolci, kmečko mladino in pa mladimi zaposlenimi. To so najboljše možnosti izmenjave izkušenj in problemov ob delu, s katerimi se srečujejo mladi. Kdo drugi lahko da srednješolcem boljše informacije o študiju in izvenštudijskih dejavnosti, če ne študentje? Prav tu so lahko študentje pomemben dejavnik tudi pri usmeritvi maturantov na študij. Z razlago študijskega programa in načina študija lahko zainteresiranim pomagajo pri izbiri poklica. Prav tako tudi mladim kmetovalcem in delavcem, ki želijo študirati ob delu. Vsekakor so tu možnosti praktično neizčrpne, saj je sodelovanje mogoče na različnih področjih.

Zanemarljivo ni tudi strokovno področje. Direktna povezava z združenim delom ob diplomskih delih, ki so zelo koristna strokovna predavanja na vasi ali v delovnih organizacijah o temah, ki so pomembne za kmetovalce in delavce. Predvsem modernizaciji kmetijstva, ki je v pospešenem razmahu, lahko to postane koristna oblika sodelovanja. Možnosti so tudi na športnem in kulturnem področju. Predvsem ob raznih občinskih tednih in prosla-

vah, se študentje lahko vključimo v prireditve. S sodelovanjem klubov pa se lahko povežejo tudi različne občine. Tako lahko postanejo mladi most med občinami v središču, kar je lahko ugoden odraz v povezanosti na različnih področjih, npr. gospodarskem:

- predavatelji iz domačih občin (gospodarsko, družbeno politično in drugo področje),
- Titove štipendije — vskladiti študijsko in izvenštudijsko dejavnost (visoko povprečje — študijski sistem — družbeno politično delo).

Zelo pomembna vez z domačimi kraji pa so predavanja in seminarji, ki jih pripravljamo skupaj s predstavniki DPO in združenega dela. Te oblike dela nam predstavijo tudi mesto in vključevanje našega območja v celoten slovenski prostor, kar je neobhodno za našo nerazvito pokrajino in njen hitrejši razvoj. Še en problem smo opazili prav zdaj, ko so bile volitve v klub in aktivu. Gre za štipendiste Titovega sklada. Pritožujejo se namreč, da kriteriji niso vsklajeni. Novi sproti način študija zahteva veliko časa predvsem za predavanja in vaje in sprotno učenje za kolokvije. Za ohranitev Titove štipendije je potrebna povprečna ocena osem, kar ni niti malo lahko doseči. Zahteva se tudi družbeno politična aktivnost. Previsoko povprečje je ovira za izvenštudijsko delo, kar sigurno ni smoter te štipendije. Titovi štipendisti se predvsem pritožujejo, ker niso vsklajani kriteriji na zveznem nivoju; druge republike in avtonomni pokrajini nimata določenega povprečja.

NI ZA OBJAVO

NA HODNIKU — Prostor oddelka zaporov v Murski Soboti. Da si ne bi prisilno ogledali notranjosti hodnikov novega hotela, smo se sprijaznili z dejstvom, da ostane gornji okvir prazen.

Abeceda malo drugače

- Arkanas:** Popularno mitološko bitje: doma predvsem v študentskem žargonu.
Bruc: Zimzelen pod snegom. Še premlad za analitično preučitev.
Cesar: Si ti, dokler ni tvoje »prikolice« zraven.
Človek: No, kaj takega bi pa res rad srečal.
Doktor: Je bodoči zdravnik, ki se s svojo etiko bori za častni naziv.
Električar: Siromak, ki ga stresa še ena stvar več.
Flegmatik: Tisti, ki mu je vseeno, ali odirajo tipe na njegovi levi ali desni strani.
Grebator: On, ki je jaz in pravi, da sem lep; zato mu plačam pivo.
Hotelir: Lastnik kamnice v Ljubljani ali bližnji okolici.
Idealist: Ena današnjih najbolj ogroženih živalskih vrst
Janko (alias John): Tisti, ki v Peščici iz sobotne noči poje: »Da sam pekar...«
Kmet: Je on, ker pravi, da nimam prav.
Lovec: Je frajer, ki lovi s »fiksi«.
Motorist: Pripravnik močno preganjane verske sekte.
Naivec: Kdor misli, da bo uspešno opravil izpit, ker je zelo dobro pripravljen.
Organist: Kdor organsko forsira svoj organ (!?)
Prijatelj: Vsak, ki plača liter.
Rokometas: Pristaš najbolj razširjenega športa med mladino. Bruc brez pičke.
Sodnik: Kdor nam vedno pomaga, ko se ne moremo samoupravno sporazumeti in družbeno dogovoriti.
Sef: Je tisti izmed nas, ki mu je uspelo opraviti izpit.
Tovariš: Je eden drugemu, dokler ne dobita plače. Potem je eden gospod.
Ustaš: Govornik brez razloga.
Vernik: Gledalec tekem NK Olimpija, ki še vedno upa na boljše čase.
Zdomec: Dragocena vrsta ribe, ki pa jo z našo vabo zelo težko spravimo iz Daljnih Morij k Nam Drstit.
Zdenko: je pa sosedov Zdenko, ki ima govorno napako.

Sportne zajebavke

RK Polet — zopet zamenjal trenerja; igralci so še zmeraj ostali pijanci, ki so končno našli svoj moto: »Rajši gviišen špricer v gut, kak pa labda mimo gola.«

— 0 —

Kavana hotela Diana — iz dobro obveščenih krogov se je izvedelo, da so košarkarice KK Pomurje na vrhu rang lestvice potrošnikov alkoholnih pijač v omenjeni oštariji.

— 0 —

Kaže, da se bo zvezdnik NTK »Sobota« končno le prebil v sam vrh jugoslovanske elite — namiznoteniške, da se bo pa njegovo pravo nasprotje, tiran soboških gimnazijcev končno moral posloviti od svojega priljubljenega laboratorija.

— 0 —

Sekretariat NTK »Sobota« se rajši kot za zelenimi mizami, drajfa za novimi oranž-

nimi mizami hotela »Zvezda«. Vse kaže na to, da sekretariat »odi«.

— 0 —

Bivši košarkaš KK »Pomurje« Merx, se je znašel v kisli smetani slovenske sedme selekcije — Iskra olimpije. Njegov bivši učitelj »Kata« mu je kupil permanentno vstopnico omenjenega kluba.

— 0 —

Obisk na tekmah NK »Mura« se iz tekme v tekmo povečuje, tako da se bojimo, da »nova« tribuna ne bo vzdržala tega »psihičnega« pritiska. Kaže, da glavni trener zdaj namesto z glavnim odš s stranskim sodnikom.

— 0 —

Novi radar MULTA-NOVA UJV M. Sobota, je na koži najbolj občutil dolgoprogaš Milan Balek, kar se krepko pozna na njegovih rezultatih.

PIKAŠI

ENA ŽIVALSKA

Pogovor v svinjaku:
— Ti znaš, zakoj naš vert nešče v kooperacijo s KIK-om?

— Nemam pojma!
— Zato, ka se bogij, ka de mogo pri sanaciji še un kaj kuj dati.

UMETNO OSEMENJEVANJE

Krava pravi:
— Lisa, pogledni, že pa drüjgi brejš. Pomali mo se počüjtita kak prava kurva!

ENA ZELENA

Naši lovci si včasih preveč cuknejo — zdaj že štrki kaplejo.

— 0 —

NOVI TOZD — VELIKI POMEN

— Ti, že znaš, ka do v »MURI« ustanovili šestü tozd?
— Rejsan? Ge de pa?
— Ja v Bakovcaj znankar!

Ešče de mi rasla muzika domača

Muzika je li vò dobra stvar! Hja, ka se te že gnesden z njouf ne dela? V Tajčlande je že v fabrikaj nūcajo, ka liden ne grata dugi cajt, pa bi se ešče ger spitavali, ka je tou »presežna vrejdnost pa ekstra profit«. Čūo san, ka sáme hitre vrtijo, ka prej te tudi delavkan za mašijnon prsti bo- le skočijo.

Hja, pa tou neje edini niic! Marše so že itak sigdar tak naglas vrteli, ka so fsibejli goloubi odleteli, vojacke pa so si ešče metke v vūja kla- čali!

Zdaj že v laboratourijaj sprobavlejo, če pšenica bole raste, če posluša Moni Kovacič ali Jankoja Roupreta. Ali pa, če so podgane bole živčne pri klasičnoj muziki ali pa pri panki?

Tudi statističari se matrajo z muzikof: če več lidi ide v nedelo zvečer v postelo z lej- vo ali z desno nogouf; če se več dice napravi ob Afsenikaj ali Buldožeraj; što ma rajši Bejle gumbe kak Praj; pa eš- če, pa ešče. Pa neman niti teliko časa pa mesta, ka bi van se doj povedo.

Tudi navadni lidje se preci za muziko brigajo. Eni, tisti bougi, pravijo, ka so muzi- čari, pa nūcajo 800 jurjev za štini vore. Driijgi pa posluš- šajo radijo, ali radijo na ška- tule ali pa radijo na plošče.

Sen nan je pa vgljino, ka mamu muziko fejst radi. Če pravim — sen, smo tudi mi študentke poulek. Nikak je pravo: »Glasba je življenje«. Driijgi: »Glasba ne pozna me- ja.«

Najbole nan paše komer- cijalna muzika, štero zatou najboubše poznamo. V našon

študentskon žijtki nas sigdar spremla. Bar poglente:

Prvo poglavje: ODHOD

»Lūjba moja, zaj pa moren iti v Lublano študejrat.« — ČEKAJ ME SILVIJA.

»Ob pou šesti man autobus.« — ODLAZIM.

»Ka smo že tū?« — LJUB- LJANSKI ZVON.

Drugo poglavje: PRVI DNE- VI

»Štejf, ka že maš stanova- nje?« — JA NEMAM SVOJ DOM.

»Ščista nikaj se mejsan fčūo, pa man vūtro ispit!« — PRO- PLAKAT CE ZORA.

»Ge san ga pa že januara napravo.« — ŠTA BI DAO DA SI NA MOM MJESTU?

»Fajn bi bilou, če bi ga ges tudi.« — DA MI JE ŠTO NIJE.

(Štejf se pa zatok malo va- žen dela) — NEKA, NEKA, NEK SE ZNA.

»Karči, na, ka te neka ča- stin.« — VUŽGI, VUŽGI, VUŽ- GI, GA BLAŽ.

Tretje poglavje: NASLED- NJI DAN

»Na, pa san že pa prerano na faksi.« — NA KANTUNU KUČA STOJI.

»Švingline man pa zatok s sebof.« — TI ME VODI PRE- KO VODE.

»Ne ven, če de tou zadosta.« — TREBAS NEKOG.

»Boš mi ka povedo, kolega.« — MALO JA, MALO TI.

»Ja kej pa si ti misliš?« — NOTI ŠTOS.

Četrto poglavje: NALOGE SO RAZDELJENE

»Ka si nouri, kak je zajeba- no?« — PREDAJ SE SRCE.

»Gotovo je, neman šans.« — PLOVI MALA BARKA.

»Mogouče me pa na zagou- vori skouz pisti.« — SAMO SIMPATIJA.

Peto poglavje: PA ZAGOVORU

»Nej me je ščela spistiti.« — DA MI JE ZNATI KOJI JOJ JE VRAG.

»Pa san se tak grebo.« — SRCE TI JE KAMEN.

»Letos mi li se naoupak ide.« — SEZONA SENC.

»Jebenti, ka do pa doma pravli.« — SAVA SUMI.

»Najboubše, ka nijn napi- šen.« — OPROSTI MI PAPE.

Šesto poglavje: ZAKLJU- CEK

»Na, ka san ščou, tou san doubou. — KAD U VOJSKU PODEM JA.

— 0 —
— 0 —

DVE UGANKI

Kaj sta dve jajci in štiride- set štrikov? (PADALEC)

»Kaj je štirideset jajc in en štrik?« (JADRANSKI SUSRE- TI — vlečenje vrvi).

— 0 —

ENA BRUCOVSKA NA... TI

I.

Končno nam je uspelo v Lublano priti, pajzlin za spat dobiti, se pri gazdarici za centralno pa hajz'l boriti, pa staroga kronika za cimra dobiti.

II.

Gda je vōni takša megla, ka morajo še ftiči peški oditi, moreš ti trejzen na faks po inskripcijo pa frekvenco iti, ka če si pijan se zna zgoditi, ka znaš faks zgresti, pa v MEDEX priti.

III.

Bog pa varji v MEDEX priti ka je tou tak kak pou štipendije zgibiti, tan lagev piva spiti, se s kelnar zbiti, eno za jūrja dobiti, pa na konci za šenki na Pavšetovo priti.

Z marelo čim menje na faksi oditi, ka ti zna sfaliti, pa boš mogu s skripto na tikvi domov iti, pa se zatou ne boš mogo iz nje fčiti.

Na pikniki se v pijači po Savi nej vtopiti, na spoznavnom večeri teško zgubiti, na brucovanju zraven biti, pa teh par zapovedi za idealnega bruca razglasiti:

Nej preveč na faks oditi,
ka znaš še frekvence dobiti.
Nej se preveč fčiti,
ka znaš preveč fčeni biti.
Se dobre gostilne obiti,
ka sen tan znajo dobre kelnarce dobiti...
Samo dobre pijače piti,
ka poton nej trbej preveč na wc oditi,
V pijanosti nej bruck loviti,
ka znaš pankrta dobiti.
Nej preveč z Lublane domov oditi,
ka se znaš ger prerano oženiti.
Bog vari drugar za Olimpijo biti,
ka znaš v drugo ligo priti.
Stare bajte na brucovanju kozlat goniti,
pa s tem svoje poštenje od nji dobiti.
Tej zapovedi se držati,
če ščeš originalen bruc gratati.

OPTIMISTI!

ŠALE

Studentska s Koroške opravljaja izpit iz predmeta družbena ureditev SFRJ.

Profesor: »Povejte kaj o ustavi, upravi in državi!«

Korošica: »Ustava sem ob šestih, oprava sem se ob devetih, kdaj sem komu država, pa vas nič ne brigal!«

— 0 —

Pride Huso iz lova v Afriki. Sreča prijatelja Hasa in se mu pohvali:

»E, bre Haso, bio sam na safariju i ustreljo slona, tri lava i tri PLIZIČA.«

»Bre Husa, a šta ti je to PLIZIČ?«

»E, to ti je nešto crno, muva se oko drveta i viče: Mister, PLEASE, don't kill me!«

— 0 —

Zdravnik: »Tovarišica brucka, moram vam povedati, da je porod uspel, vendar je vaš otrok pol črn in pol bel.«

Brucka: »Kako?«

Zdravnik: »To je najbrž posledica skupinskega seksa.«

Brucka: »O, bog, samo da ne bo lajal.«

— 0 —

Jasna in Alenka imata osem let.

Jasna: »Alenka, a tebi že kaj poganjajo dlake?«

Alenka: »Ja.«

Jasna: »Pa te to kaj moti pri spolnih odnosih?«

???

— 0 —

Dve triletni deklici se pogovarjata.

Prva: »Veš, danes sem na vrtu zraven cvetače našla kontracepcijske tablete.«

Druga: »Res, kaj pa je to — cvetača?«

— 0 —

Triletna deklica v lekarni. »Prosim, škatlico kontracepcijskih tablet!«

Lekarna: »Kako? A se ti ne mamico.«

Deklica: »Ne, zame so.«

Lekarnar: »To je najbrž za zdi, da si premajhna?«

Deklica: »Poglejte, za vsak rojstni dan dobim punčko, od vsakega dedka Mrzaj; zdaj pa jih imam že res dovolj.«

— 0 —

BRUCI NA BLOKAH

Prva četa drugega bataljona ima jutranjo smotro.

Vodnik: »Šta si sinoč radio?«

Franeček: »Ge san fuko Micko.«

Vodnik: »A ti?«

Ištvan: »Fuko san Micko.«

Vodnik: »Ti!!!«

Jože: »Fuko san Micko.«

+++

Vodnik: »Ti!!!«

Lujzek (zadnji): »Gospod vodnik, je san bio Micka.«

BO ALI NE BO DRŽALO!

Ravno pet minut pred dvanajsto je prišla v naš študentski krog zanimiva novica. V našo cenjeno občino, naj bi se predvsem zaradi njenega geostrateškega položaja (bližina meje) vgnezdila neka delovna organizacija, ki ima menda sedež celo v Beogradu. Njenega natančnega imena še nismo zvedeli, zato jo imenujmo kar »Angro export-import«. Njen namen je oskrbovati naš in morda še kateri drugi trg z vsemi mogočimi izdelki, ki jih v vsaki navadni trgovini žal ni moč dobiti. Svoje poslovne prostore bo »Angro export-import« dobila v novem kompleksu nasproti soboškega SDK-ja. Ta sosedski položaj ji bo omogočal morebitna majhna nesoglasja reševati v prijateljskem tonu. Kakor vsako delovno organizacijo, ki se na hitro formira, tarejo tudi »Angro export-import« majhni kadrovske problemi. Najti sposoben vodstveni kader ni mala stvar, posebno še če si tujec. Razpise ni bilo moč opaziti, se pa že organizirajo osebe, ki imajo v podobnih stvareh sladke pa tudi bridke izkušnje. Kaj bo iz vsega nastalo, prepustimo odgovornim organom, za konec pa velja poudariti naj živi svobodni jugoslovanski trg in iznajdljivi poslovneži.

NEKATERIH SVINJARIJ SE TUDI VESELIMO

Kratke misli

Samoupravljalca izvir iz dela in je nagrajen po delu. Ko bo to resnično uresničeno mi, prosim sporočite, bom te vrstice prečrtal!

Noben družbeni sistem ni tako demokratičen, da ne bi mogel biti še demokratičnejši.

Mnogi vedo, da je idealnost samouprave vnesena v zakon o združenem delu, vedeti pa počejo, da je njihova naloga realnost čim bolj približati idealnosti.

Družbeni pravobranilci samoupravljanja ugotavljajo, da se pri vsklajevanju samoupravnih aktov z zakonom o združenem delu vse bolj ponavlja prepisovanje in organizacijsko formiranje brez vsebinske reforme.

V nekaterih OZD so samoupravne sporazume o delitvi dohodkov in osebnih dohodkov tako spremenili (beri: operirali z vsemi tujimi izrazi), da so jih razumeli le tisti, ki so jih sestavljali, pa še ti ne popolnoma.

Z ozirom na to predlagamo, da se omenjenim strokovnjakom zaupajo še ostala neuskklajena področja v aktih

združenega dela, ker so očitno odlični poznavalci zakona, saj so ga tako poglobili in proučili, da jim je zmanjkalo slovenskih izrazov.

Plovi, plovi združeno delo... in v njem stara načela?

OSMRTNICA

Globoko vzradoščeni javljamo žalostno vest, da nas je zapustila zelo pomembna soboška punk-rock skupina »Zigažaga«, ki nas je tako nesebično vzgajala v duhu potrpežljivosti. Nikoli je ne bomo pozabili!

Naj počiva v miru, ki nam ga je vzela! Vzemimo spet vato iz ušes in se hvaležno poklonimo njenemu spominu!

MALI OGLASI

MANJSO, takoj vseljivo hišo kupim v Murski Soboti ali okolici, plačam takoj s študentsko sifro. Sifra: Pišta Izkrčni.

PRODAM psa, ki zna mahati z repom gor in dol namesto levo-desno. Sifra: Student-ske sobice so ozke.

STAR profesor kupi novo ali malo rabljeno človečnost. Ponudbe pod šifro: reforma šolstva (nujno).

PRODAM drugostopenjsko diplomu suficitarne smeri, ki jo zamenjam za diplomu 1. stopnje deficitarne smeri. Sifra: Bolje ista nego ništa.

DRUŽBENI dogovor o štipendiranju s pogodbo zamenjam za Pavlihovo pratiko. Sifra: Okusi so različni.

PONOVRNO bi rada spoznala simpatičnega voznika opel rekorda s soboško registracijo, ki ima brazgotino nad levim kolonom, in ga prosim, da pride pogledat svojega sinčka. Sifra: Avtoštoparka.

DEKLETA polagam, stružim in lakiram z uvoženim materialom. Ponudbe pod šifro: Domača roba v tuji izdelavi.

ANSAMBEL komercialne glasbe najno išče kitarista. Lastna oprema in začetno znanje ni obvezno. Sifra: Po letu dni bo že nekako.

ODGOVORNIM za razdeljevanje štipendij oddam vrstni red za avtomobil GOLF J. Cenjene ponudbe pod študentski dogovor ne poma-ga več.

SESTAVIL:	MESTO	IZHOD	SPLIT	ŠKOTSKA	OSEBNI	DOMAČE
SLAVKO	NA	(ANGL.)		NARODNA	ZAIMEK	Ž. IME
MLINARIČ	KOSOVO			NOŠA		
TELO-						
VADNI						
ELEMENT						
ROČNOST,						
SRETNOST						
IVAN			PREMIKANJE			
TAVČAR			PO ZRAKU			
IME PEVCA			MLADA			
JUSICA			KRAVICA			
					POLMER	
					MITOLOŠKA	
					PRIPoved	
					BARIJ	
					REKA V	
					INDOKINI	
RISAL:	ANA	FRANCOSKI				STROJ,
	PAYLOVA	ASTROLOG				APARAT
IME						
SKLADA-						
TELJA						
DYOŠKA						
PODROČJE						
DELA,						
STROKA						
B RUC	SEVER					
	NAJLJUBŠA	ELIPSASTI				
	STUDENTSKA	KROZNIKI				
	PIJACA	RAZLIČNA				
		VOKALA				
VRSTA						
NEMŠKIH						
VOJNIH						
LETAL						
PUC,						
DRŽAVNI						
UDAR						
ROMAN						
ALBRENT						
ZAMISEL						
RUSKI						
VLADAR						
ORGANSKE						
KISLINE						
JELENI,						
KI SE						
PARIJO						
B RUC	GLAVNO					
	MESTO					
	DRŽAVE					
	OREGON					

NOVI HOROSKOP

VELJA ZA MOŠKE IN ŽENSKÉ

VODNAR (21. 1. — 19. 2.):

Če bi več misli posvetil knjigam, ne pa samo prehrani, oblekam, kinu in gostilnam, ti ne bi škodovalo. Zato se bo pričakovano napredovanje uresničilo le na pol, za ostalo pa bo potrebno še vsaj pet mesecev. Ker je za kopalno sezono še prezgodaj, se ne skušaj utopiti niti v vinu, saj rešilni pasovi še niso v prodaji. Kljub temu pa boš raje preizkušal svoje plavalne veščine, kakor pa prenašal družbo starega znanca. Zato v ljubezni ne boš imel sreče, ker partner vse preveč posveča prosti čas drugim.

RIBI (20. 2. — 21. 3.):

Tvoje počutje je iz dneva v dan boljše (dan žena je na pomolu), kajti končno so za teboj vse preizkušnje. Sedaj imaš tudi več časa za vse prej zapostavljene dejavnosti in se trudiš, da bi nadoknadil zamujeno. Kljub temu pa ti svetujemo, da pustiš še nekaj za drugič, kajti tukaj odpove stari pregovor: kar lahko storiš danes, ne puščaj za jutri. Dober prijatelj bi rad začel s teboj, pa mu ne bo uspelo, saj nikakor ne moreta uskladiti interesov.

OVEN (22. 3. — 20. 4.):

Ljubezen bo poskrbela, da se ti bo izboljšalo zdravstveno stanje, zato pa bo toliko bolj škodila finančnemu stanju. Iz težav ti bo pomagal študentski servis. Žal pa nisi vsestranski, zato je skrajni čas, da se odločiš izmed knjige, kozarca, ljubezni in ostalih stvari. Če ti prvi poizkus spodleti, ne obupaj, saj bo še več priložnosti.

BIK (21. 4. — 21. 5):

Po razgovoru z nadrejenimi boš vsebino raje zamolčal kolegom. Vendar pa te tvoja srečna zvezda ne bo pustila popolnoma na cedilu, pa boš v doglednem roku storjene napake lahko popravil. Njej svetujemo, naj pazi, da se ne natakne na njegove roge, on pa naj pazi, da ne dobi brce v dimlje. Ker si preveč samozavestov, ne upoštevajš idej in misli drugih, kar ti prinaša spore z znanci in neuspeh. Ne predstavljaš si, da bo zmeraj obveljala samo tvoja.

DVOJKA (22. 5. — 21. 6.):

Dosti zoprnega je že za tabo, tisto najhujše pa te še čaka. Ker imaš preveč visokoleteče načrte, se večkrat znajdeš pri tleh tam, kjer ti to najmanj ugaja. Pazi, da te drugi, pa tudi partner ne bodo preveč izkorščali. Za to pa nisi sam kriv. Bolje skrbi za zdravje, naj ti vročina ne stopi v glavo. Zato izkoristi hladne noči, ki ne bodo prijale samo tebi, temveč tudi partnerju.

RAK (22. 6. — 23. 7.):

Škoduje ti, ker med izobraževanjem kadiš in popivaš. Tvojemu zdravju, pa tudi standardu bo koristilo novo zanimanje. Vendar na ta račun ne opusti zanimanja za knjige, to bi lahko pomenilo nazadovanje. Ne verjemi vsem zagotovitvam, da boš končno prišel na zeleno vejo, saj so zaradi velike vročine veje vse prej kot zelene. Kot zdravilo proti vročini ti priporočimo, da kdaj pa kdaj zaviješ tudi v gostilno.

LEV (24. 7. — 23. 8.):

Hočeš biti prst usode drugim, pa ne opaziš, da se drugi vtikajo v tvoje življenje. Tvoje ideje niso poceni, so pa še kar dobre. Po veliko reč se boš peljal v dvoje, vrnil se boš v troje. Družbo bolj zanima, kaj bo šlo v želodec, tebe pa, kaj bo šlo v srce. Konec bo brezskrbnih časov, vse več boš zopet prisedel za knjigo, zato pa ti bo tudi počutje splavalo po zlu.

DEVICA (24. 8. — 23. 9.):

Obisk pri zdravniku bo koristen, vendar ti ne bo povedal nič novega. Ker devišstvo nima s politikom nič skupnega, boš raje politiziral ob kozarcu vina kot pa brez njega. O resnih zadevah se ne boš več menil z neresnimi, saj je skrajni čas, da si prišel do tega spoznanja. Glej, da zaradi novih obveznosti ne boš razočaral svojega želodca.

TEHTNICA (24. 9. — 23. 10.):

Pošteno se boš namučil med dvema posteljama, a ti zato nagrada ne uide. Hiša, kjer si zapustil precej živcev, te ne bo več vznemirjala. Končno si ugotovil, da bi čas, ki si ga zapravil v njej in podobnih zgradbah, mnogo koristneje lahko uporabil drugje. Skušaj popraviti kar se da, mogoče še ni vse zamujeno. Pazi, da ne zaidiš še bolj na stranpoti, saj si že itak dovolj v »dreku«.

ŠKORPIJON (24. 10. — 22. 11.):

Svojo zmoto spoznaš vedno prepozno. Kljub temu pa si zmeraj oster in piker, tu ti pa večkrat pomagajo tudi maligani, s katerimi se prav rad družiš, vsekakor mnogo raje kakor s knjigami, ker se zavedaš, da dve dolžnosti hkrati ne moreš opravljati v redu, nisi bil niti za hip v dilemi, za katero bi se odločil. Čeprav tvoje odločitve ostalim niso všeč, pa se ne oziraš preveč na mnenja ostalih, še najmanj pa na partnerjevo.

STRELEC (23. 11. — 22. 12.):

Ker si precenjeval svoje moči, si sedaj na robu izrpanosti. Zato raje del nalog prepusti drugim, sam pa obdrži tiste, ki ti najbolj ugajajo. Pa tudi s temi ne hiti preveč, saj je še dovolj časa. Ker je jesenska sezona že na višku, bi lahko pogledal malo v kinematografe, na vinski sejem, pa tudi o založenosti gostiln bi se lahko prepričal. Če si še nisi nabavil zimske garderobe, je skrajni čas, da si poiščeš vsaj partnerja, kajti mraz vse bolj pritiska na duri.

KOZOROG (23. 12. — 20. 1.):

Čeprav odlašaj z dejanji prav do zadnjega, se po navadi nazadnje le včakaš tega. Za boljše zdravje opusti ponočevanje in pijančevanje, saj ti poleg partnerja vse te stranpoti povzročajo težave s srcem. Vendar partner nima za to razumevanja. Zato ti priporočamo, da si prihodnjič pri izbiri partnerja bolj izbiren. Knjige pusti za nekaj časa pri miru, to ti bo popravilo počutje. Raje si poskrbi pravočasno za zabavo, saj je v dvoje lepše. Toda pazi na glavo — ni žoga.

Pravljica o brucih

Nekoč (beri: v tem šolskem letu) in nekje (beri: v Ljubljani) je živela (oziroma še živi) skupina prekmurskih študentov in študentk. (Med njimi smo pravzaprav prevladovali bruci). Večina brucov nas je prvokrat odšla tako daleč od doma, v ta veliki (beri: megleni in zasajani) svet. Nekaj časa (mogoče kakšen teden dni) je trajalo, da smo se bruci prilagajali življenju v velikem mestu. Počutili smo se zelo osamljeni in večkrat smo brezotlono tavalili po mestu. Nekega lepega (meglenega in deževnega) dne pa smo naleteli na skupino starejših rojakov, ki jih je prav tako želja po znanju pregnala iz rodnega kraja. Le-ti so razumeli naše trenutne probleme in težave.

Starejši rojaki so nam hoteli vlti poguma za nadaljnje trpljenje v tem prelepem študentskem življenju in so nam v tej svoji očetovski skrbi in z materinsko ljubeznijo popeljali v prekmursko ambasado.

In tako smo se bruci (včasih je bila med nami tudi kakšna bruoka) začeli pogostejše sestajati v prekmurski ambasadi. Ugotovili smo, da je to edini kraj, kjer lahko pozabimo na svoje vsakdanje križe in težave. In tako smo začeli pogostejše obiskovati ta edini prekmurski raj na zemlji.

Nekega prečudovitega zimskega dne smo spet podpirali marmorni šank v ambasadi. Bili smo že kar dobro opogumljeni in ježički so se nam vrteli isto kot gramofonske plošče s 78 vrtljali na minuto. In ko smo bili sredi največje debate, so se velika steklena vrata počasi odprla. Vstopili sta dve, nekoliko prestrašeni in malo bolj blede brucki. Ko sta zagledali našo družčino prekmurskih brucov so jima lica kar zažarela (mogoče tudi zaradi prevelike amplitude).

In naši prekmurski bruci so ju povabili za svoj marmorni šank. Seveda je najprej sledila zdravljica srečanja z rojaki. Brucki sta se pozanimali kaj proslavljamo in vsem je skrivnostni nasmešek okrosil obraz, ko smo odgovorili v en glas:

— »Padobranstvo!«

Brucki sta se začudeno spogledali in ena je vprašala:

— »Od kdaj pa ste padalci?«

— »Danes ob 10. uri smo postali!«

— »Kako danes? Saj sem vas ob 10. videla na faksu!«

— »Ja, saj prav tam smo zbirali prijave.«

— »Zakaj nama niste povedali? Že iz gimnazije si želiva med padalce.«

— »Ni še prepozno, dekleti. Le do prvega izpita iz statistike ali kaj podobnega še počakajta. Prvič bosta gotovo padli.«

— »Aha, pa na zdravje na padobranstvo!« — nazdravita brucki.

Da se ne bi omejili le na šport, smo veselo razpoloženi zavili še na Filozofski faks, kjer je bil ravno kulturni dan. Že pred vhodom smo slišali zvoke električnih glasbenih instrumentov. Seveda, tudi kul-

tura mora v korak s časom. Ko nam je po ledenem predverju uspelo priti notri, pa so se mili zvoki spremenili v hrumenje in kričanje. Nekaj časa smo poslušali in čakali (pogovor seveda ni bil mogoč). Hrupu ni bilo ne konca in ne kraja.

— »Kaj že igrajo? Jaz sem pa mislil, da se še ogrevajo!«

je uspelo enemu brucu preglasiti hršč. Ker ušesa današnje mladine raje ujamejo kak zvok Johana Trivolta, smo sklenili zapustiti kulturno ozračje na tem faksu. Ko smo se prerivali ven, smo se skoraj zaleteli še v dve brucki (le kje jih manjka), prav tako iz lepega Prekmurja. Vsi skupaj smo se odzvali povabilu ene od bruck, da bi večer končali v njeni sobici v Studentu. Šport in kultura sta uboge bruce in brucke nenavajene hitrega tempa življenja, hudo izčrpala. Sveže palačinke (ki smo jih seveda vsi pekli) in nekaj »Števanof« se je odlično prileglo. »Najedli smo se, napili smo se tudi; no zdaj pa lahko gremo spat«, je hotel biti pameten en bruc.

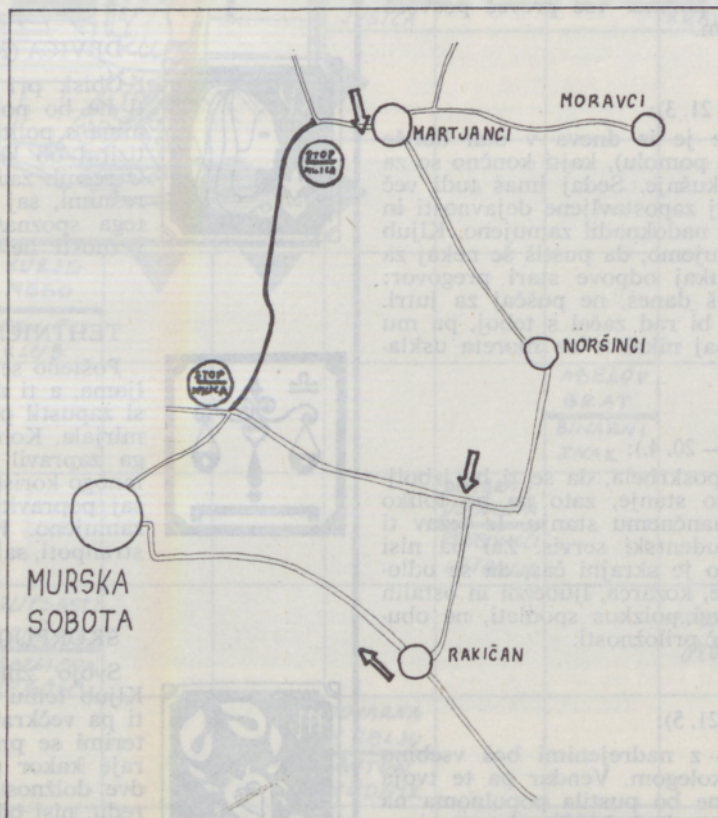
»Ljudje dragi, kam pa? Tukaj sta samo dve postelji, nas pa je devet.«

Že tako nas je prizadela nesreča, ker cimre ni doma. S tem smo ostali neparni in tako je bil eden od fantov vnaprej obsojen na pauziranje. Spali seveda nismo. Postelji sta seveda samo dve in malo več kot 2 m³ prostora, a to nas ni motilo, da se ne bi predali emocionalnim užtkom, strastnim ugrizom, kvartopirjenju na najbolj občutljivih delih telesa, pitju vina s »slamic«, sisanju štrlečih delov, ampak vse to samo za uvod. V glavni fazi brucodrame smo predelali FIGURAE VENERIS v barvah teoretično in na vrhuncu še praktično.

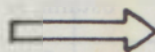
Zjutraj nam je močna črna kava nekoliko zbistrila možgane. Skoraj smo bili v resničnem svetu, če ne bi bili do skrajnosti zmatrani od nočnih naporov. Razmišljali smo o poti na faks, a nas je spanec premagal in odložili smo se za ponovni »žur« v poznih večernih in nočnih urah. In bruci tako srečno živimo še danes.

OBVESTILO O OBVOZU

Velja ob petkih, sobotah in praznikih (martinovanje...)

LEGENDA:

Smer obvoza v času zapore (med 01. — 05. ure)

Zapora (odvzem vozniških dovoljenj)

Višja matematika

Pojem funkcije, realnih, kompleksnih in imaginarnih števil lahko najbolj nazorno obdelamo v diagramu odvisnosti starosti ženskega bitja od časa. Za izhodišče pravokotnega koordinatnega sistema izberemo rojstvo, za vrednost abscise — leta, za vrednosti ordinate pa starost. Do 14. leta raste starost premo sorazmerno z leti, vrednostim abscise odgovarjajo realna števila na ordinati. Od 14. do 18. leta raste starost hitreje kot leta, starost zelo strmo poskoči na vrednost 18, realnim vrednostim abscise odgovarjajo kompleksna števila na ordina-

ti in sicer, moramo od ordinate odšteti imaginarno komponento. Od 18. do 22. leta ostane starost neizpremenjena, realnim vrednostim abscise odgovarja ena sama kompleksna vrednost ordinate. Resnična vrednost ordinate, to je starost, dobimo jo s prištevanjem imaginarne komponente. Od 22. do 25. leta raste starost na vrednost 20, nato od 25. do 30. leta zelo počasi narašča proti vrednosti 23, 24. Te vrednosti ordinate že počasi prehajajo iz kompleksnih v čisto imaginarna števila. Od 30. do 40. leta naraste starostna ordinata le za

malenkost, šele proti vrednosti abscise 40 let se počasi približa vrednosti 28 ali 30. Od 40. leta naprej pa lahko poteka funkcija starosti v dveh smereh: ali ne da za vse realne vrednosti abscise nobene vrednosti ordinate več ali pa se asimptotično približuje vrednostim 35, 38 ali 40, ki jih pa doseže šele v neskončnosti. Če pa nanašamo na absciso logaritmične vrednosti let, vrednosti ordinat pa pustimo neizpremenjene, nam da funkcija v prvem približku premico.

NOVA ZGODOVINA SKOZI RAZVOJ POPULARNE GLASBE

Glasba je čudovita stvar. Rodila se je v pračlovekovem očetu in se od takrat naprej z bliskovito naglico in vedno novimi idejami širi iz roda v rod. Njen zagon je bil delno ustavljen v sužnjelastniški dobi. Potomec slovitega gastarbajtera Kunta Kinteja Jimi Hendrix je skušal pobegniti s farme kokoši, kjer je krožil jajca (pa ne svoja!). Njegovoga gospodarja oz. firerja, kot so imenovali Ludwiga von Strausa und Mozarta, je to zelo razjarilo. Živčnosti se je bil navzel še med križarskimi sprohodi s prijateljem Adolfom in drugimi, ko je ušesa paralo oglušujoče brnenje preletajočih MIG-ov. Zato se je dal invalidsko upokojiti in s pomočjo Rdečih brigad pobegniti v Ameriko.

Ta Ludwig je torej tiste usodne noči, 5. februarja 1919, ko so pobeglega Jimija pripeljali nazaj, pred njegovimi očmi dal sezgati njegovo čisto novo kitaro Medlodija, katero so mu po dveh mesecih čakanja poslali iz Jugoslavije, povrh pa še ojačevalec Montarbo. Jimiju ni preostalo drugega, pa je s svojim kolegom Ivom Mojzerjom odšel na turnejo po cesarski Rusiji. Vladarica Katarina pa je bila besna, ker ji je Mick Jagger po koncertu na Kamčatki »dal košarico«, zato je Jimija podkupila z mamili in mu poklonila košček zemlje, kjer je sadil mak. Tako se je pričel fevdalizem. Dragi mladi bralci, ta doba je bila nekako prehodna, značilno je odmiranje državnih meja za glasbenike. V Zagrebu je takrat v dvorani Vatroslav Lisinski koncentriral Matija Gubec v rock-operi Šah-mat. Njegov partner — mladi Ilija Gregorač (saj poznate njegovo vnukinjo?!)

Hendrixovo izročilo so nadaljevali njegovi potomci. Najbolj kreativni so bili vsekakor New Swing kvartet, pa Džo Maracič-Maki, Pišta Legen, Janis Joplin in — Richard Nixon. Slednji je zelo pomemben za razvoj popularne glasbe zaradi uvajanja moderne snemalne tehnike. Njegovo početje je povzročilo, da so njegovo dobo imenovali dobo odprtih vrat. Ta leta pomenijo pravo glasbeno revolucijo, pa tudi dokončni prehod v kapitalizem.

Na Bavarskem so na oktoberfestu blesteli Original Oberkreiner — nekdanji Avseniki, ki so opustili ročno fevdno gospodarjenje v slovenskih hribih in prešli na masovno proizvodnjo. Sledili so jim mnogi, predvsem Američani. Mnogim je žal, da so opustili svojo manufakturno proizvodnjo, ki se je lahko pohvalila s cukrčki: Marilyn Monroe, Racquel Wilch, Elton John..., ki so vse znale ali pa preskušale tudi peti.

Toda ljudje so zahtevali dovolj zabave. In stroji so metali na tržišče: Animals, Procul Harum, Cream, Deep Purple, Led Zeppelin, Queen, Beatles, Alpski kvintet, Kri, Prelom, Kamnolom, Zlom, Izvir... Ščasoma pa so proizvodni odnosi postali ovira proizvodnim silam in z močno folk revolucijo smo zakorčili v socializem. Kot vse ostalo se je spremenila tudi glasba.

Pesnikuje staro in mlado — po sobicah, sobah in sobanah, med štirimi stenami, za zaprtimi vrati, pa tudi na prostem. Poleg ljubezenske poezije so najpomembnejši razmišljujoči in objektivno kritični (?) teksti kot na primer: »Podrimo Ljubljansko banko, zataknilmo jo županu v danko...«

Z veliko decentralizacijo in demokratizacijo so prišli na glasbeno sceno mnogi, ki tam res nimajo kaj početi. Držijo se parole: »Pokaži kaj imaš.« saj večina od njih ne zna peti. Mnogi so zaradi visokih davkov pobrali šila in kopita in izginili v Ameriko. Drugi se ves čas potepajo po tujih odrih in zbirajo razne oblike trdne valute. Tretji pa imajo že skoraj dovolj in se počasi umikajo. »Ampak porivati se ne damo!« Težko si mladi zborijo prostorček ob koritu.

Kljub vsem negativnim pojavom pa se vendarle lahko ponašamo z množičnostjo. Stari rokerci so napravili svoje in mladina jim sledi kot prava »legija«. Za Petelinca Jakoba Galusa — Tinca, prihajajo Pohorski tigri, Panterji, Moje miške in drugi. Za Belo krizantemo Vančija Cankarja pa po njegovem zgledu znane punk skupine Rdeči nageljni, Tulipani, Vijolice v sanjah. Dišiča Šmarnica, Topol v vetru, Gnile jagode v sosedovem vrtu... Ogromno jih je še — drugih in drugačnih!

Vemo pa, da kvantiteta rojeva kvaliteto. Torej se nam glede razvoja popularne glasbe pri nas ni treba bati! Saj se sigurno strinjate z mano? Računajte na nas!

Draga moja liblena Mariška

Kumaj drüjgi keden san že v Lublani, pa ti nemren povedati kak se mi je povidlo. Jaja, draga moja Mariška, Lublana je zatok velki varaš. Na sakšon drügon kükle je edna velka velka bouta, ge lejko čista vse dobiš, ka ti srce peželej. Ali najboukša je pa tista bouta, šteroj Maksimarket ali nilkak tak gočijo. Mariška, tou si ti ešče svoj žive den nej vidla, ka se tan notri majo. Pa kakšne stube! Ka se same gor vozijo! Ti samo stogiš, pa čakaš, ka te gor pripe-lajo. Te pa ge iden of den v tou bouto küpüvat, ka san gli štipendijo dobila. Te pa, da san se ščela nazaj doj pelati, pa so stube samo gor šle. Ja kak vrangi pa naj zdaj doj priden? En čas tan stogin, te pa pride eden lüšen pojev, ka mi je povedo, ka na drüjgon kra-ji stube tuj doj pelajo. Znan- kar san se njemi fejst povijd- la, vej san pa tisto nouvo korinasto džanko mejla, štero san gli v toj bauti küjpila. Un me je rejndno pouzvo na pico. Retaši, ka jih naša mati speče so rejsan dobri, ali prejk pice ga nega. Znaš, pico so Italijani vö znajšli, tisti, ka odijo k nan fazane strejlat. Ali znaš, ge ti nemren povedati, ka tü se gor ge, ka itak ne bi raz- mila. Vej ti idnouk princsem domou enden falajček za kou- štati. Zdaž sva se že s ten deč- kon dobro spoznala, pa se je un meni tuj povidlo. Povedo mi je, ka njemi je Mare ime, pa ka je z Lublane. Pejneze si že san slüjži (tou bi se našoj materi gvušno vidlo) v nikšoj pisarni. Lekar ma pojev dosta pejnez, ka me je te večer ešče v kino pouzvo. Sledi mi

je pravo, ka bi naj šla k nje- mi domou, pa mi je of Trivol- ta, ka je na filmi buo, tak gla- vou zmejšao, ka san nej ščela. Zdaž mo pa pomali že mogla enjati, Draga Mariška. Ja, pri- nas je rejsan lipou, ka mamou zadrugo pa mladinski dom, ali kak je eti v Lublani fajn, tou pa moreš sama sprobat, da inouk k meni prijdeš.

Lipou te pozdravla tvoja Ju- liška.

P.S.: eti v Lublani me zove- jo JULIJA.

Študent (bruc) ne cvikaj

(Prosto po A sklonište)

Indeks je prazen
oče vrešči
da pogojev ni
nekateri so že obupali
TI
ne obupuj
sedi in študiraj
študiraj!

Profesorji lažejo
da so nekateri zapadli
psihozni obupa
TI
ne obupuj
sedi in študiraj
študiraj
in
upaj na boljše čase.

PISMA

PRVO PISMO

Ljuba Ana! Ne ven, kak bi ti naj napiso kak fejst mi je žmetno. Sé se mi je vküp vsüj-nolo! Kumaj sva se fkiüper oženila, saki čas va dejte mé-la, pa sam te že zapüjsta, ka bi nama v Tajčlandi krüja po-isko. Vej sama znaš, kak sta me Ferenc pa Tunči silila pa napelávala, ka bi šou z njima v Ingolštat! Znaš tüdi, ka nebi nigdar odišo s Küikeča, če mi nebi ti pa tvoja liblena mati (Boug jo pozdravi) furt gučale, kak nan je žmetno. Zdaj trpin, ali mo pretrpo. Glavno ka de nan lepše. Prvo plačo mo san poslo domou, ka kü-pite pujčeka, pa ga do kolin gor spravite.

Ljubi te tvoj Lajči!

»Ljubi Lajči. Vej san pa komaj za tétko časa henjala džoukati ka nemo cejloga pape-za zmočala. Ne vejš, kak fejst mi falíš. Vej pa mali že brše v meni, ponoči pa sigdar čüjen, kak te zove. Prinas je se po staron. Čantalof Gusti je pod traktoron nogou zgüj-bo, zdaj pa ma lisenó. Ja, čü-dno je tüdi, ka je sousidova knava Cila dvej telici pa enoga žrebca povrgla. Vej san sigdar pravla, ka nej dobro, ka majo kunje v glinoj štali. Pa nou-voga farara smo doubili. Zove se Lepec Leopold.

Na, paper je že pun. Ali, samo te ešče küšnen.

Tvoja Ana«.

DRUGO PIJSMO

»Ljuba Ana! Fala za pijs-mo. Tou je se, ka man od douma. Vej je granica blüzik ali ka, če je Austrijska. Mijs-lin na tou, kak san po našij njivaj pa logaj odo, pa ponoči raubšico. Smarnice nega šči-sta nikaj, zaj pigen Puntigamer Bier. Delo je fanj, plača tüdik.

Vej pa vidiš, kelko ti do-mou pošijlan. Vüpan, ka boš nalezjci povrgla. Mislin na tebe, da kable v zemlou rivlen.

Ljübin te, tvoj Lajči!»

»Ljubi Lajči! Znaš, ka smo trije? Sineka mámo. Mati ga furt varve. Njou ma lekar najrajši. Pravi, ka bi njemi dali ime Hainc, ka bi ti biu bar telko vrejden kak dočje mark. Dosta njemi gočin o tebi, kak nan dosta dobroga napraviš, pa ka, če ešče nika ne razmi. Štale smo že dozi-dali, ali zdaj nan pa streja püjšča. Pa si že majo televi-zijo, samo mi nej. Fajn, ka boš za sésveta doma.

Ljübi te tvoja Ana«.

TRETJE PIJSMO

»Ljuba Ana! Se san gotof! Doma je bilo fajn, ali tü so nas fčasih poslali na teren. Do guta san bio v blati. Pa tan dva kedna skorok! En Törek se je celou ftoupo, ka je znan nej znau plavati. Glavno je, ka dobro plačajo! Ka tista Grund-dug GT televizija, ka jo je Je-zušek za božič prineso ma vredi farbe? Hainc pa naj gleda Čajt in Bild ka de šou kesnej v Grac. Tou je bliže, pa šiling tuj vredik stoji!

Ljübi te tvoj Lajči!»

»Ljubi Lajči! Küikeč je še stari. Hainc ma nouve punčo-ke. Zdaj je star že dvej leti pa že dikline žica. Mama je betežna. Mogla de znankar v Lublano v bolnico. Saki den molin za njou, gospoud farar pa večkrat odijo k nan na ka-fe. Mijslin na tebe.

Tvoja Ana«.

ŠTRTO PIJSMO

»Ljuba Ana! Za vüzen, da san buo doma, so mi ponuj-dili, da bi delo na komun-al-non, pa tou itak znaš. Folga mi že sega: štemplanje, ode-nje na Arbajtcamt, v firmo pa tak dale. Pa dva cejliva dne-va nucan, ka prek te duge poti prijden. Poslo san van pejn-ze, ka de tvoja mati lejko v Lubljano šla. Poslo san ti pejn-ze, ka vas, pa kučo rejndno vö obličén. Štale so pune, trak-tor pa moped vredi vličeta, Heinc ma vrtec plačani. Rad bi prišo domou, ka bi mejla več cajta eden za drüjgoga. Pojdzé me zovejo, ka naj z njimi eno parkrat karte ličin. Pijši mi.

Ljübi te tvoj Lajči«.

»Ljubi Lajči! Znaš, ka si mi za vüzen že pa gor napravo? Doktor pravi, ka de nas za trij mejsece ešče eden več. Zatou moreš tan ostati, vej pa več lüdi več pejnez nüca. Lejko bi dik kaj coj zozijdali pa tab-vo lüčili »Cimer fraj«. Vej pa se puno starih Jodlarov odi s Štajermarka k nan v topli-ce. Lipou te pozdravljamo gé, Hainci, naš gospoud farar Pol-di, šteri mi furt pravijo, kak so vesejli, ka so te spoznali, da si obsejdnje doma büo.

Tvoja žena Ana!»

TELEGRAM

Zdravo! Ka ti dobro poznaš našoga farara, Leopolda Lep-covoga? Si gvüšen, ka si ga ti Ani notrik fčasno? Glavno je, ka ji zadosti pejnez pošijlaš pa ka ji zavüpaš. Se pa li!

Tvoj sousid Pišta!

KDOR NE DELA, NAJ NE JE (NIMA KAJ)!

Preveč Jugoslovanov bi bilo lačnih. (Ali bi sploh bil kdo sit?)

KDOR NE DELA, NAJ NE SAMOUPRAVLJA! (NIMA S ČIM)!

Preveč Jugoslovanov bi bilo brez »dela«! (Ali bi sploh še kdo imel delo?)

KDOR NE DELA, NAJ NE FILOZOFIRA (NIMA O ČEM)!

Preveč Jugoslovanom bi je-zik visel preko brade! (Ali bi ga imel sploh še kdo v ustih?)

KDOR NE DELA, NAJ NE DELI (NIMA KAJ)!

Preveč Jugoslovanom ne bi ostalo nič!

Premalo Jugoslovanov pa bi imelo preveč!

Kakšna diferenciacija!

Na krajše

NA KRAJŠE

Kulturniško dogajanje (pravi dopisnik Glasbenik — ime ni naključno izbrano) je tem-peramentno do skrajnosti, povdarjajo delavci soboške glasbene ustanove. Hitre menjave individualnih poslovod-nih organov v tej ustanovi nas spominjajo na kulturno revolucijo v (neki) daljnje-vzhodni azijski državi. Kvali-tativna rast naših mladih in prizadetih glasbenikov je vse-kakor zanemarljiv element, menijo v glasbeni šoli Sobote, pomembno pa je, da tova-riši iz slovenske metropole o-stanejo legende soboškega kul-turnega momenta.

Žalostna, črna, tragična, u-sodna novica za agencijo BRUCDIPL, ki vsako leto po-roča preko dopisnika Mesar-ja o negativnih predznakih končnega obračuna DO Mes-ne industrije v M. Soboti. Veli-kost negativnega predznaka je namreč letos spet narasla za nekaj procentov (tendenco silovitega naraščanja). Dopis-nik Mesar meni, da to nika-kor ni povezano s šahovsko rošado na ključnih poljih de-ske z imenom Mesna indust-rija. Uredništvo pa meni, da Mesna industrija ni šahovska deska, zato poraženec »izgubi« partijo. Ker so pa še vedno neomejene možnosti napredov-anja v svetovnem pokalu smučarjev, svetuje dopisnik Mesar novemu kralju Mesne industrije, da pospešijo pri-prave za proizvodnjo kostne mase za »dilce« (sveže meso pa še zmeraj čaka v hladil-nicah za EGS).

Naš zunanji dopisnik Krimi-nalec iz novo adaptiranih, iz-grajenih, posodobljenih, nad-zidanih in naj, naj... objek-tov v ulici 17. oktobra poroča, da je soboško okrožno sodi-šče po novi pozitivni zakono-daji izgubilo kompetence ok-rožnega sodišča, tako, da smo dobili v M. Soboti samo temeljno sodišče in dokazali, da temelji resnično zdržijo še tretje nadstropje, ki ga je sodišče s tem pridobilo. Spre-memba kompetence »seveda« pogojuje kvantitativno rast kadrov.

Izvirna, enkratna, prva no-vica, pravi letalec, poročevalec of airport of Murska Sobota. Letim na 17.000 čevljev; silo-si v Pomurju rastejo, kot go-be po dežju, vsak naslednji je za nekaj metrov višji. Dvokril-ci, libisi in žalujoči ostali z ja-dralnimi letali ne moremo viš-je. Urbanisti (pomurski) soboš-kega Zavoda za ekonomiko in urbanizem tu nikakor niso ne-posredno prizadeti. Da boste vedeli...

SPUSCANJE ZMAJEV

ARCPOMURKA

VELETRGOVINA

Potrošnik

n.sol.o.
MURSKA SOBOTA

TOZD VELEPRODAJA

TOZD PRESKRBA

TOZD IZBIRA

TOZD MERKUR

DS SKUPNE SLUZBE

Vsi šteri trošimo,

smo gelibár potrošnikl,

pa za potrošnjo si

küpüjemo v »Potrošnik«.

Si eti najmenje zmantramo mošnjo,

pa či kúpüjemo za košnjo,

svétek ali sakdanéšnje nošnjo,

sikdar je »Potrošnikova« bauta

nan potrošnikon najboukša banka.

Gradenska

TOZD HOTEL DIANA

Se toplo priporoča s svojimi gostinskimi uslugami

ARCO MURKA

Mlekarska industrija in trgovina
Maribor

TOVARNA MLEČNEGA PRAHU
Murska Sobota

Proizvaja:

- prvovrsten mlečni prah
- kondenzirano evaporirano mleko
- prvovrstno čajno maslo
- jajca v prahu (melanž)
- »express« (instant) kavo v prahu

Sodobna proizvodnja, tradicija
in izkušnost kolektiva, je
jamstvo kvalitete izdelkov.

TOVARNA DUŠIKA RUŠE n. sol. o.

TOZD
proizvodnja
kremenčevega
peska
Puconci n.sol.o.

PROIZVODI:

kremenčev pesek za filtriranje, za proizvodnjo fero-silicija, za peskanje, za livarstvo, za industrijo gradbenega materiala, za gradbeništvo (tlaki, fasade) ter za mase za industrijske tlake M-2, vodonepropustno maso Hidrotes-1 in aditiv za proizvodnjo perlitpeno-betona.

beltinka

rašica

se priporoča s svojimi kvalitetnimi pleteninami

Tehnostroj

LJUTOMER

se priporoča z izdelki in servisnimi storitvami

S svojimi storitvami se priporočajo:

- HOCHSTATTER FRANC — fotoateljje
- ČOR KAREL — mizarstvo
- GOSTILNA KLEMENČIČ — Murska Sobota
- RAJBAR LUDVIK — avtomehanik
- PUSTAI KORNEL — urarstvo
- FIJOK BRANKO — avtomehanik
- LUTHAR VINKO — vodovodno instalaterstvo

ARCO MURKA

kmetijstvo, živilska industrija,
trgovina in gostinstvo o. sol. o.
Murska Sobota

ima združenih 34 DO in 82 TO

9.000 zaposlenih

18.000 kooperantov,

razpolaga z:

6.200 ha njiv

650 ha sadovnjakov in

vlnogradov

10.000 ha gozdov

In letno pridelava:

22.000 ton pšenice

35.000 ton koruze

4.000 ton krompirja

ter predela:

25.000 ton mesa

65 milijonov litrov mleka

50.000 ton krmi —

skupni letni prihodek znaša

9,50 milijard dinarjev in je

največja tovrstna organizacija

v Sloveniji.

Iz Mure

z ljubeznijo

MURNA

TOVARNA OBLAČIL IN PERILA MURSKA SOBOTA

gorenje-varstroj-LENDAVA
INDUSTRIJA IN MONTAŽA n. sol. o.

Priporoča svojim cenjenim strankam kvalitetne proizvode:

- transformatorje za varenje
- za hoby, obrt in industrijo
- montažo centralne kurjave, vodovoda in scinitarij
- montaža vseh vrst izolacij v industriji in gradbeništvu

KOVINOPLASTIKA
IN STROJNO
KLJUČAVNIČARSTVO

PAVLINJEK

Se priporoča z izdelki
iz plastičnih mas in kovin!

ŽEMLJIČ MARTA

EKSPRESNA
KEMIČNA
ČISTILNICA
MURSKA SOBOTA
Štefana Kuzmiča ulica
Priporočamo se s
svojimi storitvami!

TOZD MLINOPEK
MURSKA SOBOTA

se priporoča s svojimi izdelki

MODNO IN ŽENSKO FRIZERSTVO

LIDIJA

MURSKA SOBOTA

Štefana Kuzmiča ulica

se priporoča!

MERCATOR-UNIVERZAL

trgovina na drobno
LENDAVA, Partizanska 22

OBIŠČITE NAŠE BOGATO ZALOŽENE TRGOVINE
V LENDAVI IN OKOLICI.

Priporočamo se!

KEMIČNA ČISTILNICA

Štefan BENKO

MURSKA SOBOTA

St. Rozmana 3, tel. 21-521

vodnogospodarsko
podjetje
maribor n. sol. o.

tozd
vodnogospodarska
enota mura
murska sobota b.o.
69000 Murska Sobota,
Ciril Metodova 34
p. p. 34, tel.: (069) 21-670
žiro n.: 51900-601-11373

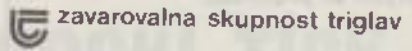
SILONSQ OSOT

Projektivni biro p. o.

MURSKA SOBOTA
Stefana Kovača ulica 28

PROJEKTIRAMO VSE VRSTE
GRADBENIH OBJEKTOV.

Zavarujte sebe in svoje
premoženje pri Pomurski
območni skupnosti

zavarovalne skupnosti
v MURSKI SOBOTI
Titova 13

TOZD ZAGREB
TOZD LOVEC — LJUBLJANA
PREDSTAVNIŠTVO BEOGRAD —
poslovalnica Murska Sobota

Krojaštvo, tapetništva,
šivalnica odej,
kemična čistilnica
in trgovina
Murska Sobota,
Titova 37

GOSTILNA GRLEC

MURSKA SOBOTA
Kidričeva ulica

PRIPOROČAMO SE
S SVOJIMI USLUGAMI!

CERTUS

CERTUS
MARIBOR, n. sol. o., turistično, gostinsko in promet
no podjetje
TOZD
MURSKA SOBOTA, Štefana Kovača 23
Telefon: (069) 21-884 — Prometna operativa: (069)
21-459

INFORMATIVNE PISARNE: Murska Sobota, avtobusna postaja, tel. 21-515; Lendava, avtobusna postaja,
tel. 75-002; Gornja Radgona, avtobusna postaja, tel. 74-098; Radenci, avtobusna postaja, tel. 73-098
Prevoz potnikov v mednarodnem, medmestnem in primestnem prometu, izleti po domovini in inozemstvu,
letni oddih, prodaja avtobusnih vozovnic, posredovanje potnih listov in vizumov, informacije, menjalnica.

Cenjenim strankam
se priporoča s svojimi
uslugami

LADISLAV VEREN

elektroinštalaterstvo
Cvetkova ulica 28
Murska Sobota

Izvajamo antikorozijsko zašči-
to podvozja in votlih delov
avtomobilov po najnovejšem
švicarskem receptu
VALVOLINE — TETYL
BRANSBERGER ERNEST
slikarstvo, pleskarstvo in
avtolakirnica
69000 Murska Sobota
Trstenjakova 28,
telefon (069) 21-433

GRUDA

export-import, LJUBLJANA, n.sol.o.
61001 Ljubljana, Titova 40, Jugoslavija

Osvežilne pijače:
NARA — TONIK,
lahko nabavite pri

LUBVIK MEDLIC

Murska Sobota

KEREC MARIO

Elektroinštalaterstvo
MURSKA SOBOTA

S svojimi storitvami se priporoča
IMP — LJUBLJANA

TOZD BLISK

MURSKA SOBOTA

sobota

podjetje za komunalne, gradbene,
obrtne in vrtnarske dejavnosti
MURSKA SOBOTA

se priporoča s svojimi proizvodi
in storitvami!

Cenjenim poslovnim partnerjem se priporoča
s svojimi uslugami

Alojz Kerčmar

KOVINSKA GALANTERIJA

PROIZVODNO TRANSPORTNO PODJETJE

AUTORADGONA
GORNJA RADGONA

s temeljnimi organizacijami združenega dela

Svoje usluge priporoča

Trgovsko podjetje
LJUTOMER, Glavni trg 5a

EMA ŠIFTAR

»EXPRESNA« KEMIČNA ČISTILNICA
MURSKA SOBOTA
Aškerčeva ulica 5

TOZD panonija

KOVINSKA IN ELEKTRO INDUSTRIJA
MURSKA SOBOTA
Telefon: h.c. 21-750, 21-463

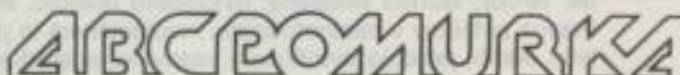
Proizvajamo:

Brzoparilnike
Kotle za žganjekuho
Motorne rotacijske kosilnice
Traktorske nakladalce
Vinogradniške škropilnice:
— ročne nahrbtnne
— motorne nahrbtnne
Sadilnike za koruzo
Zgrabljalnike — obračalnike

Proizvodnja alkoholnih in brezalkoholnih pijač, kmetijstvo in predelava, trgovina izvoz-uvaz ter gostinstvo

Ljubljana

GOZDNO IN LESNO GOSPODARSTVO
Murska Sobota, n. sol. o. in o. sol. o.

dipl. ing. Vili Žižek

Laboratorij za TV in Avtomatiko

CESTNO PODJETJE MARIBOR

TOZD VZDRŽEVANJE

MURSKA SOBOTA
Lendavska 62

SPEDTRANS
Mednarodni in tuzemski
transport
DE MURSKA SOBOTA

Leopold Kuzmič

soboslikar
69000 MURSKA SOBOTA
Trstenjakova 64

Založniško, grafično, embalažno podjetje

POMURSKI TISK

MURSKA SOBOTA

s temeljnimi organizacijami združenega dela — TISKARNA KARTONAŽA, POMURSKA ZALOŽBA, DSS

Gradenska

TOZD ZVEZDA

MURSKA SOBOTA

z Moravskimi toplicami

VESTNIK - vaš prijatelj

VESTNIK — v vsako pomursko gospodinjstvo
VESTNIK — informira in nagraduje
Če še ne veste, vprašajte sosedo, kaj je
»VESTNIKOV VLAK«!

Vestnik — Radio Murska Sobota — Nepujsag
Zavod za časopisno in radijsko dejavnost
MURSKA SOBOTA
Titova 29/1

Ljubljanska banka

Delovna organizacija za PTT promet

MURSKA SOBOTA

TOPLO PRIPOROČAMO NAŠE USLUGE

Za čestitanja ob raznih praznikih in drugih
veselih dogodkih ter za izraze sožalja se
poslužujte telegramov na luksuznem obrazcu.

Temeljna pomurska banka

MURSKA SOBOTA

MAJDA KOLBL

MURSKA SOBOTA, Prežihovega Voranca 4

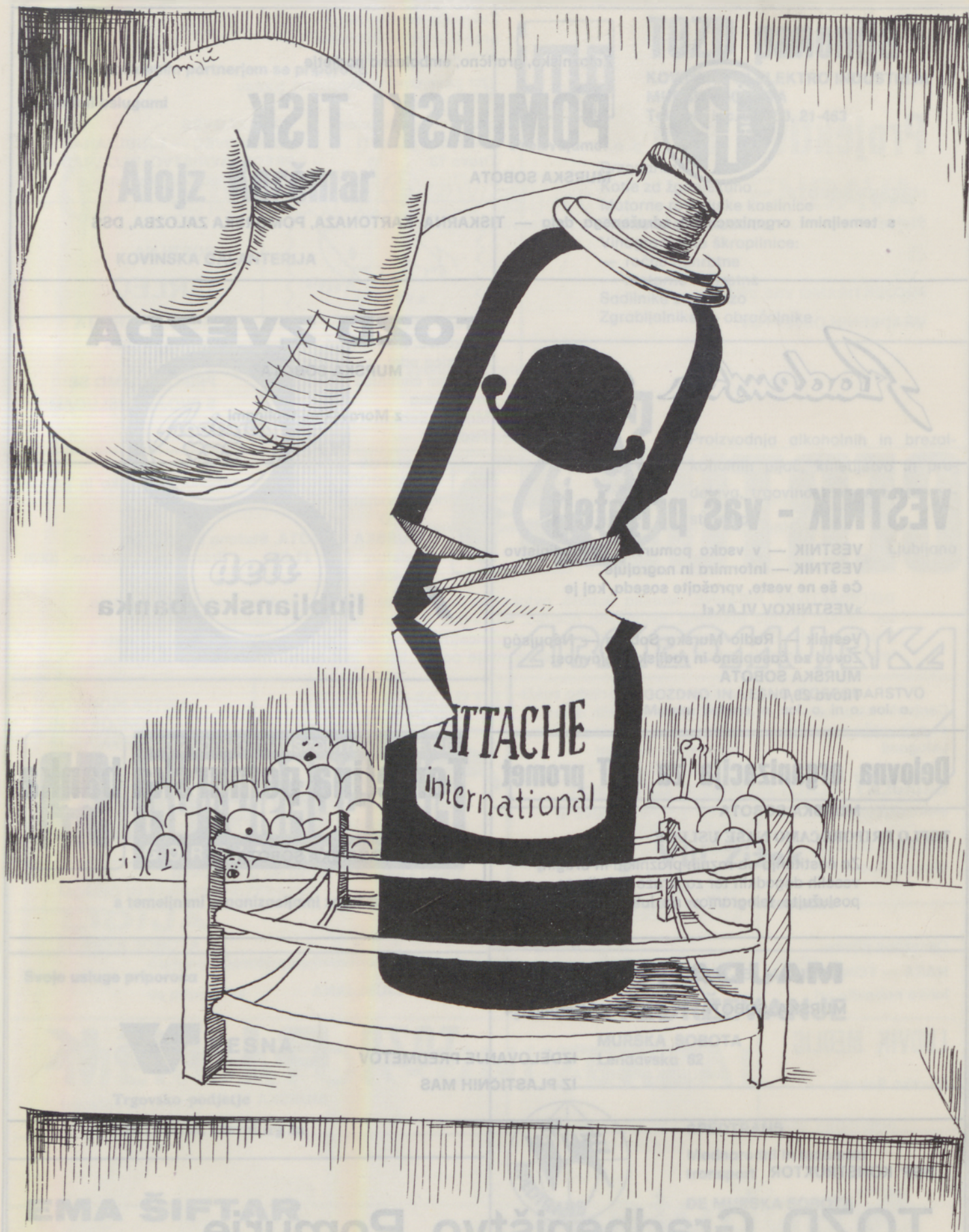
IZDELOVANJE PREDMETOV
IZ PLASTICNIH MAS

SGP KONSTRUKTOR

TOZD Gradbeništvo Pomurje

MURSKA SOBOTA

Priporočamo se s svojimi kvalitetnimi in ažurnimi storitvami!

Uredniški odbor: Kuzmič Leopold, Ficko Bojan, Klinar Igor, Žilavec Miran, Zdravec Jože, Varga Jože, Tehnični urednik: Klinar Igor. Izdajata KSP Ljubljana in Maribor. Tisk: ZGEP »Pomurski tisk«, TOZD Tiskarna, Murska Sobota, 1979 — 1500 izvodov. Sodelavci: Borovšak Miran, Kerec Jožek, Drole Zmago, Pucko Branko, Keuschler Iztok, Novak Erni, Luthar Tatjana, Rodež Simona, Šomen Draga, Zrim Sonja, Vučko Slavica, Cestnik Evelina, Mljač Marjan, Katona Bojan, Banfi Boris, Lubarda Natalija, Flisar Lali, Regvart Milan, Horvat Marjan, Šiftar Drago, Perhavec Andrej, Gumilar Marjan, Horvat Darinka, Cipot Cvetka, Zimšek Jelka, Gumilar Brigita, Vergan Branko.